Περιοδος 2η,
Νο 125
Φεβάρης 2004
50 σέντ

εργατική δημοκρατία

Εκδίδεται απο την Οργάνωση Εργατική Δημοκρατία

Σ' αυτό το φύλλο

Το αντικαπιταλιστικό κίνημα δυναμώνει σελ. 6-7

Ναρκωτικά: ο μεγαλύτερος έμπορας ο καπιταλισμός σελ. 11

Οι εκλογές στην Ελλάδα σελ 12

Τιμη ενίσχυσης 1 λίρα

ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ

Καμιά εμπιστοσύνη σε αυτούς

Πρίν ακόμη αρχίσουν οι συνομιλίες, Ντεκτάς και Παπαδόπουλος έδειξαν τις διαθέσεις τους. Κανένας απο τους δυό δεν πάει με καλή διάθεση σε αυτό το νέο γύρο διαπραγματεύσεων. Ο Παπαδόπουλος δήλωσε ότι δεν περιμένει να υπάρξει συμφωνία μέχρι την 1η του Μάη και ότι το μόνο που μένει είναι φανεί σε ποιόν θα πέσει η ευθύνη για τη νέα αποτυχία. Ο Ταλάτ δήλωσε έτοιμος για συνομιλίες αλλά με τον Ντεκτάς δίπλα του και τις θέσεις της τουρκικής κυβένησης που υιοθέτησε πλήρως μετά τις εκλογές δεν πρέπει να περιμένουμε και πολλά.

Είναι σίγουρο ότι και οι δυό πλευρές βλέπουν το νέο γύρο διαπραγματεύσεων σαν μια ευκαιρία να εξασφαλίσουν μια διπλωματική επιτυχία ρίχνωντας το φταίξιμο για την αποτυχία στην άλλη πλευρά. Ντεκτάς και Παπαδόπουλος πρωταγωμοστούν στο Κυπριακό τα τελευταία πενήντα χρόνια και τίποτα θετικό δεν έχουν προσφέρει μέχρι τώρα.

Ούτε βέβαια μπορούμε να περιμένουμε απο τους υψιλά ιστάμενους επιδιαιτητές τον Μπούς και τον Πάουελ ή τον Μπλέρ οτι μπορούν να συμβάλουν στην ειρήνη στο νησί. Τα χέρια όλων αυτών στάζουν ακόμη απο το αίμα των αθώων παιδιών του Ιράκ.

Η πραγματική ελπίδα για την ειρήνη στη Κύπρο βρίσκεται στη κοινή δράση των απλών ανθρώπων, σε Ελλάδα, Τουρκία και Κύπρο. Είναι ένα κίνημα επαναπροσέγγισης από τα κάτω με ξεκάθαρο αντιπολεμικό και αντικαπιταλιστικό χαρακτήρα.

Κίνημα επαναπροσέγγισης η πραγματική ελπίδα για την ειρήνη

Με μεγάλη επιτυχία έγινε στις 28 Ιανουαρίου 2004, στο Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου, η πρώτη συναυλία που οργανώνουν η Ο.Κ.Ο.Ε. (η Ομοσπονδία των Ε/Κυπρίων που ζουν στην Ελλάδα) και η KIBES (η Οργάνωση των Τ/Κυπρίων που ζουν στην Τουρκία) στα πλαίσια του *«Μουσικού-Χορευτικού Οδοιπορικού Ειρήνης»*. Το *«Οδοιπορικό Ειρήνης»* αποτελείται από συναυλίες στις οποίες θα συμμετέχουν η «Δικοινοτική Χορωδία για την Ειρήνη» και το «Δικοινοτικό Χορευτικό Συγκρότημα — Βήματα Ειρήνης», και θα γίνουν στην Κύπρο, Ελλάδα και Τουρκία.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν διάφοροι επίσημοι και ο Πρέσβης της Ε.Ε. στην Κύπρο. Αυτό όμως που ήταν πραγματικά εντυπωσιακό ήταν η μεγάλη συμμετοχή απλών ανθρώπων από τις δύο πλευρές (πάνω από χίλια άτομα που κυριολεκτικά πλημμύρισαν το Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου) που με τον ενθουσιασμό και την ζωντάνια τους δημιούργησαν μια φανταστική ατμόσφαιρα.

Οι δύο οργανώσεις εξέδωσαν κοινή διακήρυξη στην οποία μεταξύ άλλων αναφέρουν ότι συμφωνούν: «να οικοδομήσουν ένα κοινό πολιτιστικό και κοινωνικό πλαίσιο που σημαίνει να επιτευχθούν και να τονίζονται κοινές αξίες. Εκτιμώντας τις διαφορές ως τον πλούτο που θα βοηθήσει στην ανάπτυξη της κοινής κουλτούρας ... να δράσουν από κοινού κατά κάθε ρατσιστικής και διαχωριστικής ιδέας, ξέροντας ότι όχι μόνο οι Τ/Κύπριοι και οι Ε/Κύπριοι αλλά όλοι οι κάτοικοι της Κύπρου, δηλ. και οι Μαρωνίτες, Αρμένιοι και Λατίνοι είναι οι ιδιοκτήτες της Κύπρου και στοχεύουν να τη μετατρέψουν σε ένα ειρηνικό σπίτι ισότιμων και ελεύθερων ανθρώπων ... να αναπτύξουν αμοιβαία μια ευαισθησία που θα επιτρέπει να δράσουν και να αντισταθούν σε κάθε αδικία ή πίεση εναντίον σε οποιονδήποτε πλευρά. Η δικαιοσύνη και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα είναι η βάση του κοινού μέλλοντος ... και δεσμεύονται να αναπτύξουν κοινωνικές και πολιτιστικές δραστηριότητες που θα στοχεύουν στην προώθηση των κοινών αξιών και θα εμποδίζουν τη χρήση της χώρας από κακόφημα ξένα συμφέροντα.»

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης περιελάμβανε ποιήματα, τραγούδια και χορούς από την κοινή παράδοση των δύο κοινοτήτων, και τραγούδια από τη φιλειρηνική κουλτούρα των δύο πλευρών, Ελλάδας και Τουρκίας. Οι επόμενες εκδηλώσεις του *«Μουσικο-Χορευτικού Οδοιπορικού Ειρήνης»* είναι στις 16 Φλεβάρη στην Αθήνα και στις 18 στην Κωνσταντινούπολη.

Η επιτυχία της εκδήλωσης έρχεται να επιβεβαιώσει για ακόμα μια φορά το κλίμα αλληλεγγύης και συμφιλίωσης που υπάρχει μεταξύ των απλών ανθρώπων στις δύο πλευρές. Ήταν μια καλή προσπάθεια που συμβάλει στην ειρήνη. Πρέπει και χρειάζεται να στηρίζουμε τέτοιες προσπάθειες και πρωτοβουλίες γιατί πραγματικά οι απλοί άνθρωποι από τα κάτω με την δράση και τις πρωτοβουλίες είναι που μπορεί να φέρουν την ειρήνη στο νησί και να ανοίξουν την προοπτική για ένα καλύτερο μέλλον.

Παραφωνία σε αυτό το κλίμα συμφιλίωσης και επαναπροσέγγισης ήταν ο πρόεδρος του Συναγερμού που έτρεξε υποκριτικά να συγχαρεί τους συντελεστές της παράστασης. Πολύ δύσκολα όμως μπορεί να πείσει ο πρόεδρος του κόμματος που στέγασε τους πραξικοπηματίες, των s-300 και της Γριβολατρείας ότι ξαφνικά απόκτησε «συντροφικά» αισθήματα για τους τουρκοκύπριους. Αν έλειπε αυτός και κάποιοι άλλοι απο τους επισήμους η παράσταση θα ήταν σίγουρα πιο ειλικρινής και ζεστή.

Ακόμη είναι καλό αυτές οι παραστάσεις να μην περιορίζονται σε εκδηλώσεις απο τη λαϊκή παράδοση που πραγματικά συγκινούν πολλούς απο τους μεγαλύτερους αλλα να επικεντρώνονται και σε άλλα θέματα και εκδηλώσεις όπως ρόκ συναυλίες που συγκινούν και άτομα μικρότερης ηλικίας.

Πρέπει να πάρουμε πρωτοβουλίες που να μπορούν να φέρου μαζί σε διάλογο και κοινή δράση για το μέλλον τους τους νέους και στις δύο πλευρές.

Πέτρος Μιχαήλ

Κεραυνέ: Είμαστε όλοι ξένοι

Ο Υπουργός Εργασίας Μ. Κεραυνός έκοψε τις άδειες εργασίας για τους ξένους εργάτες στα ξενοδοχεία με την δικαιολογία: «ότι εργοδότες μπορούν να βρουν ντόπιο εργατικό δυναμικό». Η ΠΕΟ χαιρέτησε τη δήλωση του: «και την προσπάθεια του υπουργού για περιορισμό των αλλοδαπών» Χαρακτηριστικά το «Εργατικό Βήμα» κυκλοφόρησε πανηγυρικά με κύριο τίτλο στο εξώφυλλο «Πρώτα οι Κύπριοι».

Μετά τα πογκρόμ και τις μαζικές απελάσεις του Υπ. Δικαιοσύνης Δ. Θεοδώρου η κυβέρνηση της «αλλαγής» συνεχίζει την εκστρατεία της για την απαλλαγή από τους ξένους εργάτες. Αυτή η πολιτική της κυβέρνησης είναι μια ρατσιστική πολιτική που κτυπά τους ξένους και ντόπιους εργαζόμενους.

Χαρακτηριστικά μερικές μέρες μετά την δήλωση του ο Κεραυνός διέγραψε 205 άνεργους και τους έκοψε το επίδομα ανεργίας γιατί αρνήθηκαν να πιάσουν δουλειά εκεί που τους έστειλε το Υπουργείο Εργασίας. Δουλιές με πολύ χαμηλούς μισθούς με μεγάλες αποστάσεις και σπαστά ωράρια και δύσκολες συνθήκες.

Ο Κεραυνός έκοψε τις άδειες εργασίας των ξένων εργατών και την ίδια ώρα έκοψε και το ανεργιακό επίδομα για να αναγκάσει τους εργάτες να δουλέψουν με τους εξευτελιστικούς όρους που ζητούν οι εργοδότες. Αυτή είναι η «Πρωτιά των Κυπρίων». Οι ρατσιστικές διακρίσεις, περιορισμοί και άλλα απαγορευτικά μέτρα κατά των ξένων εργατών, τους μόνους που ωφελεί είναι τους εργοδότες και τα αφεντικά που με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο τους εξασφαλίζει φτηνό εργατικό δυναμικό.

Όλη η αυτή η ρατσιστική πολιτική των αφεντικών και της κυβέρνησης καλλιεργεί τη ξενοφοβία και την εικόνα ότι φταίνε οι ξένοι για την ανεργία, ότι μας πιάνουν τις δουλειές μας. Αυτό είναι μια απάτη, μήπως για τους χιλιάδες άνεργους καθηγητές φταίνε οι ξένοι; Κανείς ξένος δάσκαλος ή καθηγητής δεν εργάζεται στην δημόσια Παιδεία, μάλιστα τα τελευταία χρόνια έχουμε και τους πρώτους αδιόριστους δασκάλους.

Για χρόνια τώρα οι υπουργοί της κυβέρνησης Κληρίδη μας έλεγαν ότι χιλιάδες ξένοι εργάτες είναι έτοιμοι να «εισβάλουν» στην Κύπρο και να μας πιάσουν τις δουλειές και να μας μολύνουν την κοινωνία μας. Τίποτε από όλα αυτά δεν συνέβη. Τώρα ακούμε ακόμα ένα άλλο παραμύθι ότι δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι από τις ευρωπαϊκές χώρες θα κατακλύσουν την Κύπρο και θα μας εκτοπίσουν από τις δουλειές μας. Τις δουλειές μας τις απειλούν τα αφεντικά και η πολιτική της λιτότητας και των περικοπών που ακολουθεί η κυβέρνηση και όχι οι εργαζόμενοι από άλλες χώρες. Οι εργάτριες στα πλυντήρια των νοσοκομείων δεν κινδυνεύουν να χάσουν τις δουλειές τους από κανένα ξένο εργάτη αλλά από την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων.

Αυτή η ρατσιστική πολιτική και οι δηλώσεις των υπουργών και δυστυχώς και αρκετές φορές των συνδικαλιστών, αν και εμφανίζονται και κάποιες εξαιρέσεις, καλλιεργούν τον ρατσισμό και εκτρέφουν τις ρατσιστικές επιθέσεις σε βάρος των ξένων εργατών και φοιτητών. Δεν είναι λίγες οι φορές που ξένοι έγιναν στόχος ρατσιστικών επιθέσεων.

Αντιρατσιστική διαδήλωση στη διάρκεια του παγκόσμιου κοινωνικού φόρουμ στη Μομπάη της Ινδίας. Η πάλη ενάντια σε όλες τις διακρίσεις σε σχέση με την εθνότητα, την θρησκεία, την καταγωγή ή τη χώρα προέλευσης βρίσκεται ψηλά στην ατζέντα του αντικαπιταλιστικού κινήματος σε αντίθεση με τα συνδικάτα στη χώρα μας.

Για τους δεκάδες ξένους εργάτες που πνίγονται στη θάλασσα στην προσπάθεια τους να βρουν μια καλύτερη ζωή, ευθύνονται αυτοί που ονειρεύονται μια Κύπρο φρούριο της Ευρώπης με κλειστά σύνορα για τους μετανάστες. Αυτοί που ενώ χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για την άγρια εκμετάλλευση των ξένων, ταυτόχρονα ξοδεύουν εκατομμύρια λίρες για συστήματα παρακολούθησης και φτιάχνουν ρατσιστικούς νόμους για να μη μπορούν οι ξένοι εργάτες να προσεγγίσουν καν την Κύπρο.

Χρειαζόμαστε μια άλλη πολιτική που να παλεύει για να καταργηθούν οι ρατσιστικοί περιορισμοί και οι διακρίσεις σε βάρος των ξένων. Μία πολιτική όπου οι ξένοι οι εργάτες και οι μετανάστες να είναι καλοδεχούμενοι και να έχουν ίσα δικαιώματα. Μια πολιτική που να βάζει τον άνθρωπο πάνω από τα κέρδη.Μια πολιτική που να εμπνέεται απο το διεθνές αντικαπιταλιστικό κίνημα και τον αντιρατσισμό.

Η Αριστερά και τα συνδικάτα θα έπρεπε να είχαν μια τετοια πολιτική και να υπερασπίζονται τους ξένους και να ζητούν να τους διώξουν. Η Αριστερά αν θέλει να είναι διεθνιστική η απάντηση που θα έπρεπε να δώσει στον Κεραυνό είναι «Είμαστε όλοι ξένοι».

Νίκος Αγιομαμίτης

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Ενα χρόνο απο τη νίκη της αριστεράς στις εκλογές

Η δράση απο τα κάτω θα φέρει την πραγματική αλλαγή

Το εξαγριωμένο πρόσωπο του Χριστόφια που θύμωνε στους απεργούς των πλυντηρίων του Νοσοκομείου γιατί «κακώς έκαναν απεργία» κοντεύει να εξελιχτεί στο μόνιμο πρόσωπο που παρουσιάζει αυτή η κυβέρνηση. Ενα χρόνο μετά τις εκλογές που έδωσαν θριαμβευτικά τη νίκη στον Παπαδόπουλο απο τον πρώτο γύρο αυτό που βλέπουμε πιο συχνά είνα τα θυμωμένα πρόσωπα των πολιτικών ηγετών και των υπουργών να μας λένε να κάτσουμε ήσυχα γιατί αλλοιώς υπονομεύουμε τη κυβέρνηση της «αλλαγής».

Αυτά είπε περίπου και ο Λιλήκας στους κατοίκους των ορεινών περιοχών που διαμαρτύρονταν για την αύξηση της τιμής του πετρελαίου θέρμανσης. Παρόμοια και ο Μάρκος Κυπριανού σε όσους έπαθαν ζημιές από τις πλημμύρες και τους παράπεμψε στις ιδιωτικές ασφάλειες.

Οι έκτακτοι, οι εργαζόμενοι στο σφαγείο Πάφου, στα πλυντήρια των νοσοκομείων, οι αγρότες και γενικά οι εργαζόμενοι, νοιώθουν οτι η κυβέρνηση της "αλλαγής" τους έχει απογοητεύσει και ότι συνεχίζει και αυτή την ίδια πολιτική με το Συναγερμό

Οι προεκλογικές υποσχέσεις για φιλολαϊκή πολιτική και κοινωνικές παροχές εξαντλούνται φαίνεται στη μείωση της τιμής των αυτοκινήτων (και αυτή κυρίως για τα μεγάλα και ακριβά αυτοκίνητα) και την αύξηση του αφορολόγητου εισοδήματος. Την ίδια στιγμή αυξάνονται τα τέλη κυκλοφορίας των αυτοκινήτων, τα καύσιμα, οι έμμεσοι φόροι και τα τιμολόγια των οργανισμών κοινής ωφελείας. Η κυβέρνηση της «Αλλαγής» μοιάζει να συνεχίζει την ίδια πολιτική με την προηγούμενη κυβέρνηση του Συναγερμού.

Κυβερνητικά και στελέχη των κομμάτων της συγκυβέρνησης προσπαθούν να δικαιολογηθούν λέγοντας ότι χρειάζεται καλύτερος συντονισμός μεταξύ των διαφόρων τμημάτων της κυβέρνησης ή μεταξύ των κομμάτων της συγκυβέρνησης και της ίδιας της κυβέρνησης. Πολλές φορές ακόμη προβάλλουν την δικαιολογία ότι δεν φταίνε οι ίδιοι αλλά η προηγούμενη κυβέρνηση και οι συμφωνίες που έκανε.

Διαχειριστές του συστήματος

Τα πράγματα δεν είναι καθόλου έτσι. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η νεοφιλελεύθερη πολιτική του Συναγερμού για δέκα χρόνια κτύπησε πολλές από τις εργατικές κατακτήσεις ,ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ΑΤΑ, ωράριο, συλλογικές συμβάσεις, αλλά η κακή εικόνα που έχει η κυβέρνησης στα μάτια πολλών απλών ανθρώπων δεν είναι αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης ούτε του κακού συντονισμού και συνεννόησης που υπάρχει μέσα στη συγκυβέρνηση.

Είναι αποτέλεσμα της ίδιας της πολιτικής που ακολουθεί η κυβέρνηση. Το ΑΚΕΛ μπορεί να μιλά στο όνομα του σοσιαλισμού αλλά θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι ποτέ δεν υποσχέθηκε να εφαρμόσει κάποιο σοσιαλιστικό πρόγραμμα ή κάτι παρόμοιο. Αντίθετα «η αντίληψη του ΑΚΕΛ για το σοσιαλισμό» είναι ένα μανιφέστο για το πώς θα διαχειριστεί τον καπιταλισμό, πώς θα δώσει ανθρώπινο πρόσωπο σε ένα βάρβαρο σύστημα που γεννά την φτώχεια και τους πολέμους. Και βέβαια όταν αναλαμβάνεις να διαχειριστείς ένα τέτοιο σύστημα, ιδιαίτερα σε εποχές κρίσης του, τότε οι επιλογές σου είναι πολύ περιορισμένες και συγκεκριμένες. Οι προτεραιότητες σου είναι «η οικονομία του τόπου», η «ανταγωνιστικότητα» των επιχειρήσεων, η εργατική ειρήνη, με λίγα λόγια τα κέρδη και όχι οι απλοί άνθρωποι και οι ανάγκες τους.

Δεν χρειάζεται να πάμε πολύ μακριά για να δούμε ότι αυτό είναι το κριτήριο που καθορίζει τις αποφάσεις της κυβέρνησης. Η απόφαση για το κλείσιμο του σφαγείου της Πάφου έγινε καθαρά για λόγους οικονομικούς και για να εξυπηρετήσει τους ιδιώτες που θέλουν να μπουν σε αυτό το τομέα και όχι για να εξυπηρετήσει τις ανάγκες των εργαζομένων στο σφαγείο ή τις ανάγκες των καταναλωτών. Τα ίδια ισχύουν για τα πλυντήρια του νοσοκομείου, για τους εκτάκτους, για τις περικοπές στην Παιδεία και πολλά άλλα.

Εκεί όμως που φαίνεται όμως με τον πιο σκανδαλώδη τρόπο η διάθεση της κυβέρνησης να εξυπηρετήσει το κεφάλαιο και όχι τους απλούς ανθρώπους είναι στο ζήτημα της αύξησης της τιμής των καυσίμων. Ανεβάζει συνεχώς τις τιμές των καυσίμων επιβαρύνοντας σημαντικά τα φτωχά στρώματα και την ίδια στιγμή εξασφαλίζει σταθερό ποσοστό κέρδους 12% στις πετρελαϊκές εταιρείες. Παίρνει στη κυριολεξία απο τους φτωχούς και δίνει στους πλούσιους. Βέβαια τώρα ο Λιλήκας μας υπόσχεται ότι απο το επόμενο καλοκαίρι θα αλλάξει αυτό το σύστημα αλλά δεν μας λέει τι είναι αυτό που εμπόδισε την κυβέρνηση να αλλάξει αυτό το σύστημα απο το περασμένο καλοκαίρι.

Το ίδιο σκανδαλώδης είναι και η αύξηση απο την κυβέρνηση της τιμής του νερού. Εξαγγέλλουν αύξηση που θα ξεπεράσει το 100% την ίδια στιγμή που κοντεύουμε να πνιγούμε απο το πολύ νερό που έχουμε μαζέψει φέτος. Ο λόγος είναι απλός. Η κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη με βάση τη συμφωνία που έκανε (η προηγούμενη κυβέρνηση) να αγοράζει νερό απο τους σταθμούς αφαλάτωσης και να το ακριβοπληρώνουμε. Ετσι όχι μόνο πίνουμε το αμφίβολης αξίας νερό της αφαλάτωσης αλλά το χρυσοπληρώνουμε κιόλας την ώρα που η φύση μας δίνει άφθονο, κρυστάλλινο νερό που μπορούμε να το έχουμε με ελάχιστο κόστος.

Βέβαια και στις δύο αυτές περιπτώσεις η κυβέρνηση δικαιολογείται ότι υπάρχουν συμφωνίες που την δεσμεύουν. Αυτό είναι μια φτηνή δικαιολογία. Δηλαδή τη ψηφίσαμε για να εφαρμόζει τις συμφωνίες της προηγούμενης κυβέρνησης; Αν δεν συμφωνεί ας μην τις εφαρμόσει. Μπορεί θαυμάσια όπως απαλλοτριώνει από εμάς ένα κομμάτι γη, ένα κτήμα, ακόμη και το σπίτι μας για να φτιάξει δρόμους και άλλα έργα κοινής ωφελείας, να πάρει από τους μεγαλοκαρχαρίες την εμπορία των καυσίμων ή τα εργοστάσια αφαλάτωσης. Ακόμη και αν τους αποζημιώσει, που δεν πρέπει, γιατί πήραν ήδη πάρα πολλά πατώντας πάνω στην εκμετάλλευση της προνομιακής θέσης που τους έδωσε η κυβέρνηση, και πάλι θα έχουμε φτηνότερο νερό και καύσιμα.

Με την ίδια δικαιολογία, των συμφωνιών που έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση, η κυβέρνηση της «Αλλαγής» έδωσε όλες τις διευκολύνσεις στους ιμπεριαλιστές σε αεροδρόμια, λιμάνια και εναέριο χώρο για να πραγματοποιήσουν την επιδρομή τους στο Ιράκ. Η πραγματικότητα είναι ότι ήθελε και τους έδωσε τις διευκολύνσεις γιατί ήλπιζε να πάρει από αυτούς ανταλλάγματα στο Κυπριακό ή ακόμη και κανένα συμβόλαιο στην ανοικοδόμηση του Ιράκ και άλλα παρόμοια. Είναι ντροπή να μας λένε ότι για χάρη του κυπριακού, για να εξασφαλίσουν δηλαδή τις δικές τους θέσεις και τα προνόμια τους στη Κύπρο έδωσαν την άδεια τους να περνούν απο την Κύπρο και να ανεφοδιάζονται τα αεροπλανα που δολοφονούσαν αμάχους στο Ιράκ. Γι αυτό πολλοι αριστεροί ανατριχιάζουν όταν σκέφτονται αυτή τη στάση που κράτησε το κόμμα τους.

Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις είναι φανερό ότι η κυβέρνηση έβαλε πάνω από την ειρήνη, πάνω απο τη ζωή και την ευημερία, των απλών ανθρώπων τα κέρδη και τα συμφέροντα του ελληνοκυπριακού καπιταλισμού και των ιμπεριαλιστών συμμάχων της. Αυτό είναι το πραγματικό πρόβλημα με την κακή εικόνα της κυβέρνησης. Είναι η αντανάκλαση της πολιτικής που εφαρμόζει και όχι ο συντονισμός ή προβολή του έργου της.

Συντονισμός από τα κάτω

Σίγουρα υπάρχει πρόβλημα οργάνωσης και συντονισμού αλλά αυτό δεν αφορά τη κυβέρνηση αλλά την αντίσταση των απλών ανθρώπων. Για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε αυτές τις επιθέσεις που έχει εξαπολύσει η κυβέρνηση και το κεφάλαιο ενάντια στους εργαζόμενους και τις καταχτήσεις τους χρειάζεται οργάνωση και συντονισμός από τα κάτω. Είναι φανερό ότι τόσο η ΣΕΚ, όσο και η ΠΕΟ (ιδιαίτερα τώρα που βρίσκεται με τη μεριά της κυβέρνησης), αλλά και άλλες συνδικαλιστικές ηγεσίες προτιμούν να κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν τα όσα γίνονται. Οι πιέσεις όμως από τα κάτω από τους ίδιους τους εργαζόμενους τις σπρώχνουν πολλές φορές σε δράση, όπως έγινε με τα πλυντήρια ή με τις κινητοποιήσεις των κατοίκων των ορεινών περιοχών.

Εκείνο που χρειάζεται είναι να οργανώσουμε και να συντονίσουμε τη δράση μας από τα κάτω για να πιέσουμε πρώτα και κύρια τις ίδιες τις συνδικαλιστικές μας οργανώσεις και μετά την κυβέρνηση. Οι εργαζόμενοι στα πλυντήρια του νοσοκομείου μπορούν και πρέπει να συντονιστούν με τους έκτακτους του δημοσίου για κοινή δράση, και ιδιαίτερα τους έκτακτους νοσηλευτές που αυτές τις μέρες θα μείνουν και εκείνοι χωρίς δουλειά.

Αυτό όμως δεν μπορούμε να περιμένουμε να γίνει στη τύχη ή περιστασιακά. Χρειάζεται να το οργανώσουμε. Χρειάζεται πάνω από όλα μια οργάνωση που να είναι προσανατολισμένη στη δύναμη του αντικαπιταλιστικού κινήματος και όχι στη διαχείριση του καπιταλισμού. Μια δύναμη που να μπορεί να κάνει πραγματικότητα το σύνθημα «οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη». Μια τέτοια οργάνωση είναι που χρειαζόμαστε. Η Εργατική Δημοκρατία είναι προσανατολισμένη σε μια τέτοια προοπτική και μαζί με άλλες οργανώσεις και ακτιβιστές της αριστεράς, ελληνοκύπριους, τουρκοκύπριους και άλλους που ζούν και εργάζονται στη Κύπρο, έχουμε πάρει την πρωτοβουλία για να κτίσουμε ένα μέτωπο πάλης και αντίστασης στις επιθέσεις του κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστών. Ο κάθε αγωνιστής της αριστεράς, ο κάθε ακτιβιστής του αντιπολεμικού κινήματος μπορεί και πρέπει να έχει τη θέση του σε αυτή την προσπάθεια.

ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΑ

σχόλια... ειδήσεις... γράμματα... σχόλια... ειδήσεις... γράμματα...

Φορολογικη "μεταρρύθμιση" Δέκα σου παίρνει ένα σου δίνει!

Με την ολοκλήρωση της φορολογικής μεταρρύθμισης αυξήθηκε από φέτος το αφορολόγητο ποσό στις £10.000 για τους φορολογούμενους. Η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων βρίσκεται πιο κάτω από αυτή την εισοδηματική κλίμακα αφού — σύμφωνα με τον υπ. Εργασίας Μ. Κεραυνό — ο μέσος μηνιαίος μισθός 'όλων των κυπρίων συμπεριλαμβανομένου και του Δημόσιου τομέα' ανέρχεται στις 830 λίρες (δηλαδή £9.960/χρόνο).

Είναι δύσκολο να μιλάμε για «ουσιαστικές ελαφρύνσεις» παίρνοντας υπόψη μάλιστα ότι καταργήθηκε η έκπτωση των £500 για τόκους που αφορούσαν στεγαστικά δάνεια ιδιοκατοίκησης. Εκείνο που φαίνεται να «επιδιώκεται» με την αύξηση του αφορολόγητου ποσού είναι η παροχή «κίνητρου» για την υπερωριακή απασχόληση και για όσους έχουν ή θα αναζητήσουν δεύτερη δουλειά, αφού πολλοί είναι εκείνοι που για να τα βγάλουν πέρα εργάζονται υπερωρίες ή έχουν δεύτερη δουλειά.

Την ίδια στιγμή όμως που μειώνεται η άμεση φορολογία (φόρος εισοδήματος) αυξάνεται κατακόρυφα η έμμεση φορολογία στους φόρους κατανάλωσης αρκετών ειδών, καύσιμα, καπνά και οινοπνευματώδη ενώ ήδη από πέρσι επιβλήθηκε ο ψηλότερος συντελεστής 15% στο ΦΠΑ. Πρόκειται μάλιστα να διευρυνθεί η φορολογική βάση του μετά την 1η Μάη ώστε να καλύπτει όλα σχεδόν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες ευρείας κατανάλωσης.

Με άλλα λόγια η κυβέρνηση, πέρα από τις διακηρύξεις της για «κοινωνική πολιτική», αντί να επιβάλει μεγαλύτερους φόρους στα αφεντικά και στις εταιρείες για να αντλήσει τα κονδύλια για την «κοινωνική πολιτική» από την οποία πρέπει να επωφεληθούν οι εργαζόμενοι, αυξάνει τους έμμεσους φόρους που πλήττουν καίρια τους εργαζόμενους. Μια αύξηση λχ 3 σεντ στα καύσιμα ή 30 σεντ στα τσιγάρα δεν είναι τίποτα για τα αφεντικά όμως για ένα εργαζόμενο είναι ένα κονδύλι.

Σε τελική ανάλυση το ζητούμενο στη φορολογική πολιτική της συγκυβέρνησης «δεν ήταν μόνο η εναρμόνιση με το κοινοτικό κεκτημένο, αλλά η μετακύλιση του φορολογικού βάρους από την άμεση στην έμμεση μορφή φορολογία. Πρόκειται, άλλωστε, για μία εξέλιξη η οποία συνάδει πλήρως με τη νέα φιλοσοφία που διέπει τη φορολογική πολιτική διεθνώς» (Φιλελεύθερος 11/1/04). Φυσικά! Πρόκειται για μια νεοφιλελεύθερη πρακτική που κάνει τους πλούσιους πλουσιότερους φορτώνοντας τα βάρη στους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους και τους φτωχούς αγρότες.

Ακρίβεια - "υγιής ανταγωνισμός" - αισχροκέρδεια!

Τους τελευταίους μήνες η αυξήσεις στις τιμές των καταναλωτικών προϊόντων προκάλεσαν τη δικαιολογημένη αγανάκτηση του κόσμου που ζητά να παταχθούν τα κρούσματα αισχροκέρδειας.

Από την πλευρά των νεοφιλελεύθερων «οικονομολόγων» η γενεσιουργός αιτία της αισχροκέρδειας θεωρείται η έλλειψη «υγιούς ανταγωνισμού, όταν η αγορά δεν λειτουργεί με τους νόμους της προσφοράς και της ζήτησης» (Ι. Ιωσήφ).

Ο πρόεδρος Παπαδόπουλος ούτε λίγο ούτε πολύ σήκωσε ψηλά τα χέρια εξηγώντας πως η είσοδός μας στην Ε. Ένωση δεν επιτρέπει τους ελέγχους στις τιμές ή τον καθορισμό ποσοστού κέρδους. Υποσχέθηκε ότι το Υπ. Εμπορίου θα αυξήσει τις επισκοπήσεις για να διαπιστώσει τις τιμές στην αγορά έτσι ώστε οι καταναλωτές να ενημερώνονται σωστά και να προσέχουν από πού ψωνίζουν. Βέβαια όταν πρόκειται για το σύστημα PNBS που εγγυάται στις εταιρείες πετρελαίου σταθερά ποσοστά κέρδους «βρέξει χιονίσει» δεν ισχύουν οι ίδιοι κανονισμοί της ΕΕ. Τέλος, η ΠΕΟ και η ΣΕΚ ζήτησαν να γίνονται αυστηρότεροι έλεγχοι στην αγορά και πρότειναν τη λήψη μέτρων με μποϊκοτάζ για αντιμετώπιση της αισχροκέρδειας.

Το πρόβλημα της ακρίβειας και της αισχροκέρδειας δεν είναι ούτε θέμα «καταναλωτών» ούτε θέμα ενημέρωσης. Πριν μερικούς μήνες στην Ελλάδα το Ινστιστούτο Καταναλωτών κάλεσε σε μποϊκοτάζ μιας ημέρας σε ένδειξη διαμαρτυρίας για το κύμα ακρίβειας στις τιμές. Οι εταιρίες πήραν το μήνυμα και το πέταξαν στο καλάθι των αχρήστων και η ακρίβεια συνεχίζει να ροκανίζει τους μισθούς. Οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να απέχουν από την κατανάλωση των περισσότερων προϊόντων που είναι απαραίτητα. Γι' αυτό και σαν καταναλωτές δεν έχουμε τη δύναμη να σταματήσουμε την αισχροκέρδεια. Ζούμε σε μια κοινωνία όπου η κινητήρια δύναμη είναι το κέρδος. Και σαν εργαζόμενοι ήμαστε πάνω από όλα παραγωγοί, δημιουργούμε τα κέρδη. Η δύναμή μας έγκειται στη δυνατότητα μας να δράσουμε συλλογικά παραλύοντας την παραγωγή εκεί όπου παράγεται ο πλούτος και τα κέρδη των καπιταλιστών. Μια 24ωρη απεργία των χιλιάδων μελών των συντεχνιών θα έδινε το καλύτερο μήνυμα σε όσους σηκώνουν τα χέρια στην αισχροκέρδεια... και ο καλύτερος τρόπος για εξυγίανση του «ελεύθερου ανταγωνισμού».

ΠΑΡΜΑΛΑΤ όπως λέμε, ΕΝΡΟΝ

Το σκάνδαλο της *Parmalat*, της γιγάντιας ιταλικής εταιρείας τροφίμων και γαλακτοκομικών που κατάρρευσε τον περασμένο Δεκέμβρη, άνοιξε μια μικρή μόνο χαραμάδα στον εσωτερικό κόσμο των επιχειρήσεων -και αυτό που ξεχύθηκε από την χαραμάδα δεν ήταν η ευωδιά του φρέσκου γάλακτος αλλά η μπόχα της διαφθοράς, της απάτης και της σαπίλας.

Μέχρι τον περασμένο χρόνο η *Parmalat* ήταν ένα από τα «θαύματα» της ελεύθερης αγοράς: μια οικογενειακή επιχείρηση της Πάρμας, μιας μικρής ιταλικής πόλης, που χάρη στις «ικανότητες» του Calisto Tanzi, του προέδρου και ιδρυτή της, κατάφερε να απλωθεί σε ολόκληρο τον κόσμο, να γίνει μια γιγάντια πολυεθνική με δίκτυα πωλήσεων, διανομείς, αντιπροσώπους, υποκαταστήματα και θυγατρικές σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Τώρα ο Calisto Tanzi μαζί με εννιά στελέχη και συνεργάτες της *Parmalat* έχουν συλληφθεί και προφυλακιστεί, κατηγορούμενοι για πλαστογραφία.

Η *Parmalat* είχε δημιουργήσει ένα δαιδαλώδες δίκτυο από αδελφές εταιρίες -εταιρίες χαρτοφυλακίου, θυγατρικές, υποκαταστήματα κλπ- σπαρμένες στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, μέσα από το οποίο στροβίλιζε δάνεια, ομόλογα, μετοχές και καταθέσεις αξίας εκατοντάδων εκατομμυρίων δολαρίων. Ο δαίδαλος αυτός επέτρεπε στον Tanzi και τους φίλους του να κρύβουν την πραγματική κατάσταση της εταιρίας και να προσελκύουν «επενδυτικά κεφάλαια» και να δανείζονται όλο και μεγαλύτερα ποσά. Όπως αποδείχτηκε χωρίς κανένα πραγματικό αντίκρισμα αφού τα 5 δισ. ευρώ σε ομόλογα και ρευστό που διατεινόταν ότι διαθέτει η *Parmalat* σε λογαριασμό της αμερικανικής τράπεζας *Bank of America* ήταν αέρας κοπανιστός.

Σύμφωνα με τα στοιχεία από την Ιταλία υπάρχουν ενδείξεις εκτεταμένων λογιστικών ατασθαλιών που μπορεί να πηγαίνουν έως και 15 χρόνια πίσω. Μάλιστα ο ισολογισμός της εταιρείας είχε ελεγχθεί από τους καλύτερους ορκωτούς λογιστές της Ευρώπης -την *Grant Thornton* της Ιταλίας και την *Deloitte*. Εγγυημένα πράγματα, δηλαδή.

Η *Parmalat* δεν είναι ούτε το πρώτο, ούτε το τελευταίο σκάνδαλο που ξεσπάει στον «θαυμαστό κόσμο» των επιχειρήσεων. Μάταια προσπαθούν οι απολογητές του καπιταλισμού να μας πείσουν ότι πρόκειται για εξαίρεση: εξαίρεση η *Enron*, εξαίρεση η *Worldcom*, εξαίρεση η *Vivendi*, εξαίρεση η *Ahold*... Στην πραγματικότητα, ολόκληρος ο καπιταλισμός έχει μετατραπεί σήμερα σε μια τεράστια ετοιμόρροπη πυραμίδα. Οι καπιταλιστές είναι πια ανίκανοι να κάθονται στο πηδάλιο της κοινωνίας. Καιρός να τους ανατρέψουμε.

Η γρίπη των πουλερικών – επιδημία του καπιταλισμού

Σύμφωνα με την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (ΠΟΥ) η γρίπη των πουλερικών που σαρώνει την Ασία μπορεί να σκοτώσει εκατομμύρια ανθρώπους. Στην πραγματικότητα η υγεία εκατομμυρίων ανθρώπων στις φτωχές χώρες απειλείται από τις ίδιες τις φαρμακευτικές εταιρείες μέσω του συστήματος της πατέντας που τους δίνει την αποκλειστικότητα στη διάθεση των φαρμάκων.

Μέχρι στιγμής, η γρίπη των πουλερικών έχει σκοτώσει 12 ανθρώπους ενώ αρκετοί άλλοι βρίσκονται υπό παρακολούθηση σε σοβαρή κατάσταση. Οι επιστήμονες ανησυχούν για το ενδεχόμενο η γρίπη να μεταδοθεί από άνθρωπο σε άνθρωπο πυροδοτώντας μια πανδημία.

Σύντομα πρόκειται να κυκλοφορήσει ένα εμβόλιο ενάντια στη γρίπη το οποίο όμως προορίζεται να σταλεί από τις πολυεθνικές φαρμακευτικές εταιρείες σε πλούσιες χώρες όπως η Αυστραλία με τις οποίες έχουν συμβόλαια.

Σύμφωνα με τους υπεύθυνους των εταιρειών *Solvay* και *GlaxoSmith-Kline* που είναι οι διανομείς του εμβολίου, θεωρείται απίθανο να υπάρξουν διαθέσιμα εμβόλια για το Βιετνάμ. Η αμερικανική εταιρεία βιοτεχνολογίας *Medimmune* κατέχει την πατέντα τμήματος της διαδικασίας στην παρασκευή του εμβολίου.

Άλλες εταιρείες πάλι κατέχουν την πατέντα τμημάτων του γενετικού κώδικα του ιού που χρησιμοποιείται για την παρασκευή του εμβολίου. Όλες αυτές οι εταιρείες απαιτούν δικαιώματα αν θα χρησιμοποιηθεί η πατέντα τους για εμπορικούς σκοπούς.

Το έργο των ερευνητών που εργάζονται απεγνωσμένα για να αναχαιτίσουν την εξάπλωση της νόσου σκοντάφτει στο γεγονός ότι δεν γνωρίζουν πώς να προχωρήσουν τις έρευνες χωρίς να παραβιάζουν τους νόμους που διέπουν τις πατέντες. Ο κίνδυνος να μην προλάβει το εμβόλιο να αναχαιτίσει την επιδημία στην Ασία έγκειται στο ότι οι εταιρείες αρνούνται να συνεργαστούν ανεμπόδιστα μεταξύ τους αλλά και με τους επιστήμονες επειδή στον καπιταλισμό το κέρδος είναι πάνω από τον άνθρωπο!

ΔΙΕΘΝΗ

Το αντιπολεμικό κίνημα συνεχίζει να συγκλονίζει ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΣΤΟ ΙΡΑΚ

Η κρίση συγκλονίζει το Ιράκ σε Βορρά και Νότο. Ακόμη και οι Φαινάνσιαλ Τάιμς αναγκάστηκαν να σχολιάσουν με έκπληξη πως μετά τη σύλληψη του Σαντάμ Χουσεΐν ο αριθμός των Αμερικανών που σκοτώνονται κάθε μέρα έχει αυξηθεί.

Οι τελευταίες επιθέσεις στα γραφεία του Κουρδικού Δημοκρατικού Κόμματος και της Πατριωτικής Ενωσης του Κουρδιστάν, στην πόλη Αρμπίλ του βόρειου Ιράκ είχαν τουλάχιστον 56 νεκρούς και 200 τραυματίες. Ανάμεσα στους νεκρούς, πολλοί αξιωματούχοι των κουρδικών κομμάτων, αλλά και ο κυβερνήτης του Αρμπίλ, ο αναπληρωτής κυβερνήτης και δύο υπουργοί.

Αυτά γίνονταν την ώρα που ο Τζορτζ Μπους συναντιόταν με τον τούρκο πρωθυπουργό Ερντογάν και συζητούσαν πώς οι εξελίξεις στο Ιράκ δεν θα αποσταθεροποιήσουν την Τουρκία. Ενώ τα δύο κουρδικά κόμματα συνεργάζονται με τις αρχές κατοχής και αποτελούν στόχο της ιρακινής αντίστασης, όλο και περισσότεροι Κούρδοι στο Ιράκ απογοητεύονται επειδή στα παζάρια για τη μοιρασιά της εξουσίας, οποιαδήποτε αναφορά σε αυτονομία του Κουρδιστάν φαίνεται να εξαφανίζεται.

30 Ιούνη είναι η ημερομηνία που έχουν ανακοινώσει οι Αμερικάνοι για τη μετάβαση της εξουσίας σε "ιρακινά χέρια". Αυξάνουν όμως οι πιθανότητες, οι Σιίτες, που αποτελούν την πλειοψηφία των Ιρακινών να μποϊκοτάρουν αυτές τις διαδικασίες μετάβασης. Το απλό αίτημα των Σιιτών που εκφράζει επίσημα ο αγιατολάχ Αλί αλ-Σιστάνι είναι το νομοθετικό σώμα που θα εκλεγεί, να εκλεγεί με καθολικές εκλογές. Οι διαδηλώσεις που οργανώθηκαν μέσα στο Γενάρη συγκέντρωσαν δεκάδες χιλιάδες σε όλες τις πόλεις, από τη Βαγδάτη ως τη Βασόρα και ήταν επίδειξη δύναμης απέναντι στις κατοχικές αρχές ότι το σχέδιο της μετάβασης δεν είναι αποδεκτό από την πλειοψηφία.

Ο Κόφι Ανάν, έστειλε επιτροπή του ΟΗΕ στο Ιράκ, λέγοντας ότι βρίσκεται εκεί "για να διερευνήσει τις δυνατότητες που υπάρχουν για εκλογές". Η πραγματικότητα είναι πως ο ΟΗΕ ψάχνει να βρει τρόπο να συμβιβάσει το αίτημα για δημοκρατικές και καθολικές εκλογές με την προσπάθεια των Αμερικάνων να μην χάσουν τον έλεγχο των πολιτικών εξελίξεων στη χώρα. Οι Αμερικάνοι είχαν σκοπό να εκλέξουν με ελεγχόμενες διαδικασίες μια βουλή στην οποία οι Σιίτες δεν θα έχουν απόλυτη πλειοψηφία καθώς οι αντιπρόσωποι θα εκλεχθούν όχι από τον ίδιο τον κόσμο αλλά από τοπικά συμβούλια με καθορισμένη θρησκευτική και εθνική αναλογία.

Τα παρασκηνιακά μαγειρέματα του ΟΗΕ και των Αμερικάνων όχι μόνο δεν λύνουν το πρόβλημα αλλά έχουν καταφέρει να απλώσουν την Αντίσταση από το ένα άκρο του Ιράκ ως το άλλο. Αν οι Σιίτες αποφασίσουν να μην συμμετάσχουν στη "μετάβαση", όλη η φιέστα της παράδοσης σε Ιρακινούς θα χάσει και την παραμικρή αξιοπιστία.

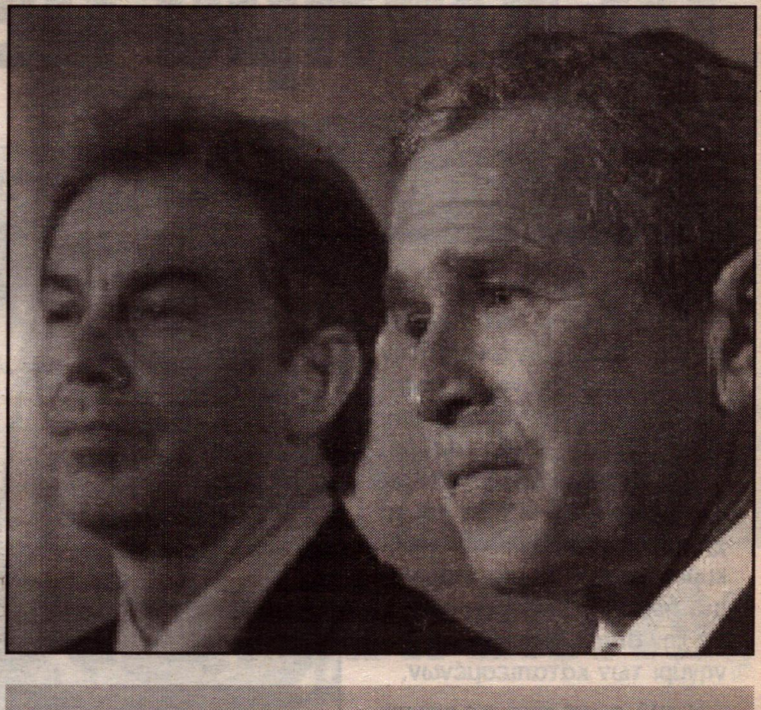

ΤΟΝ ΜΠΛΕΡ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Ενα απίστευτο κουκούλωμα ήταν τελικά το πόρισμα του λόρδου Χάτον για το θάνατο του καθηγητή Κέλι στη Βρετανίας. Ο λόρδος Χάτον δεν κράτησε ούτε τα προσχήματα. Η κυβέρνηση και ο Μπλερ βγήκαν "λάδι", ούτε ένας υπουργός δεν χρεώθηκε την παραμικρή ευθύνη για τα ψέματα που διοχέτευαν στα ΜΜΕ γύρω από τα υποτιθέμενα Οπλα Μαζικής Καταστροφής του Ιράκ. Ο μόνος που έχει ευθύνη είναι το BBC γιατί έφερε στο φως τις δηλώσεις του Κέλι ότι δεχόταν πιέσεις από την κυβέρνηση και τις μυστικές υπηρεσίες να παραποιήσει την αλήθεια. Σύμφωνα με τον λόρδο Χάτον το απόρρητο των μυστικών υπηρεσιών βρίσκεται πάνω από το δικαίωμα στην αληθινή πληροφόρηση και το καθήκον των δημοσιογράφων να αποκαλύπτουν την αλήθεια.

Τα δύο κορυφαία στελέχη του BBC, ο Γκάβιν Ντέιβις και ο Γκρεγκ Ντάικ αναγκάστηκαν τελικά να παραιτηθούν. Ομως παρά τα χαμόγελα του Μπλερ, η αίσθηση του κόσμου δεν συμβαδίζει καθόλου με τα πορίσματα του Χάτον. Ισα ίσα λίγες μέρες μόνο μετά την παραίτηση του επιθεωρητή όπλων Ντέιβιντ Κέι που παραδέχτηκε ότι δεν βρήκε όπλα μαζικής καταστροφής στο Ιράκ το ερώτημα του κόσμου είναι "αφού έχει αποδειχτεί ότι δεν υπήρχαν τέτοια όπλα και ότι η κυβέρνηση κατασκεύαζε τα στοιχεία, ο Μπλερ δεν είναι εγκληματίας πολέμου;" Η ίδια η χήρα του καθηγητή Κέλι έκανε λόγο για "προδοσία".

Ολοι μιλάνε για διατεταγμένη υπηρεσία του Χάτον για να ξεπλύνει τα εγκλήματα του Μπλερ. Οι εργαζόμενοι στο BBC έκαναν δίωρη Στάση Εργασίας την περασμένη Πέμπτη και διαδήλωσαν έξω από τον τηλεοπτικό σταθμό, μετά από απόφαση της Βρετανικής Ενωσης Δημοσιογράφων και του σωματείου του BBC.

Παρελθόν

Ο λόρδος Χάτον έχει ανάλογο παρελθόν. Εκπροσωπούσε το βρετανικό στρατό στην έρευνα που έγινε για τους υπαίτιους της σφαγής της "Ματωμένης Κυριακής" στο Ντέρι της Ιρλανδίας το 1972. Τουλάχιστον 13 άοπλοι διαδηλωτές είχαν δολοφονηθεί τότε από τους βρετανούς Αλεξιπτωτιστές αλλά κανένας δεν είχε τιμωρηθεί.

10.000 εργαζόμενοι στο BBC έχουν ήδη συνεισφέρει στην οικονομική εξόρμηση για να υπάρξει πληρωμένη καταχώρηση υπεράσπισης του σταθμού σε μεγάλη εφημερίδα. Η φαινομενική νίκη του Μπλερ έχει ήδη μετατραπεί σε ένα κύμα αντιδράσεων ενάντια στην ολοκληρωτική χειραγώγηση των ΜΜΕ.

Οι εργαζόμενοι στο BBC συγκρίνουν τις εξελίξεις με τα καθεστώτα της Ανατολικής Ευρώπης όπου τα ΜΜΕ ήταν απλά φερέφωνα του κράτους. "Είναι όπως όταν έπεσε το τείχος του Βερολίνου", λέει ένας εργαζόμενος. "Ενα αυταρχικό καθεστώς διώχνει τον διευθυντή του κρατικού τηλεοπτικού σταθμού γιατί τόλμησε να επιτρέψει την προβολή κριτικής προς το καθεστώς. Οι γραφειοκράτες του καναλιού παραδίδονται στην κυβέρνηση. Αλλά οι ίδιοι οι εργαζόμενοι παίρνουν τα πράγματα στα χέρια τους. Φτιάξαμε αυτοσχέδια πλακάτ και η ατμόσφαιρα θυμίζει δημοκρατική επανάσταση. Είναι φοβερό και δεν έχει ακόμη τελειώσει".

Οχι ότι το BBC και οι διευθυντές του ήταν ενάντια στον πόλεμο. Ανεξάρτητες έρευνες έδειξαν πως το 80% των ρεπορτάζ θεωρούσαν δεδομένα όσα ισχυριζόταν ο Τόνι Μπλερ. Απλά, κάτω από την πίεση του αντιπολεμικού κινήματος στη Βρετανία, αναγκάζονταν να αφήνουν παραθυράκια για την άλλη άποψη. Κι όμως είναι τόσο προκλητικό το πόρισμα Χάτον που ο διευθυντής του BBC φαντάζει σαν ήρωας της ελευθερίας του Τύπου. Στη συγκέντρωση έξω από το σταθμό κυκλοφορούσε αφίσα που τον παρουσιάζει σαν Τσε Γκεβάρα με το σύνθημα: "Viva BBC Libre"!

Ο Μπλερ δεν θα τη γλιτώσει έτσι εύκολα. Στην ψηφοφορία στη Βουλή την περασμένη βδομάδα για περισσότερα και μεγαλύτερα δίδακτρα στους φοιτητές κατάφερε οριακή νίκη με διαφορά 5 ψήφων. Οι βουλευτές του όμως είναι 161 περισσότεροι από της αντιπολίτευσης. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη ανταρσία στην ιστορία του κόμματος.

Στις 20 Μάρτη, οι αντιπολεμικές διαδηλώσεις που οργανώνει η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο στην Αγγλία με την ευκαιρία της παγκόσμιας μέρας δράσης θα είναι ένα δυνατό μήνυμα στον ΜπλερΤο αντιπολεμικό κίνημα είναι που του κατάφερε όλα αυτά τα χτυπήματα, τον βύθισε στην κρίση και δεν θα σταματήσει μέχρι να τον ξεφορτωθεί τελείως.

ΕΥΡΩΑΠΕΡΓΙΕΣ

Οι ιδιωτικοποιήσεις, οι χαμηλοί μισθοί και οι απολύσεις προκαλούν αντίσταση σε όλη την Ευρώπη. Οι τελευταίες βδομάδες του Γενάρη ήταν γεμάτες από απεργίες και διαδηλώσεις για τέτοια ζητήματα σε πολλές χώρες.

Πορτογαλία

24ωρη απεργία έκαναν οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα της χώρας την Παρασκευή 23/1, ενάντια σε σχέδιο της κυβέρνησης για πάγωμα μισθών. Εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες συμμετείχαν στην κινητοποίηση, από εργαζόμενους στην καθαριότητα, στα μέσα μαζικής μεταφοράς μέχρι εκπαιδευτικούς. Η δεξιά κυβέρνηση του πρωθυπουργού Χοσέ Ντουράο Μπαρόσο θέλει να παγώσει τους μισθούς των μισών από τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα και να δώσει 2% αυξήσεις στους υπόλοιπους. Η κυβέρνηση επίσης κάνει επίθεση στις συντάξεις των ίδιων εργαζόμενων.

Τα σχέδια συνδέονται με την επιλογή της κυβέρνησης να πετσοκόψει τα δημόσια έξοδα για να συμμορφωθεί με τις δεσμεύσεις του ευρωζώνης. Η απεργία στο δημόσιο τομέα υποστηρίχθηκε και από τις δύο μεγάλες εργατικές συνομοσπονδίες, την CGTP, που ελέγχεται από το Κομμουνιστικό Κόμμα και την UGT, του Σοσιαλιστικού Κόμματος που βρίσκεται στην αντιπολίτευση.

Ιταλία

Κύμα απεργιών στα μέσα μεταφοράς στην Ιταλία, άλλο ένα βάρος πάνω στην κυβέρνηση Μπερλουσκόνι. Οι εργαζόμενοι στην αεροπορική εταιρία Αλιτάλια, που ανήκει στο δημόσιο, ξεκίνησαν σειρά απεργιών ενάντια στις απολύσεις και το πάγωμα μισθών που συνδέονται με τα σχέδια ιδιωτικοποίησης, ενώ προετοιμάζουν κι άλλες κινητοποιήσεις.

Στο Μιλάνο, εργαζόμενοι στα λεωφορεία, τα τρένα και το μετρό τις τελευταίες βδομάδες κάνουν απροειδοποίητες απεργίες, ενώ αντίστοιχες κινήσεις κάνουν εργαζόμενοι στα μέσα μεταφοράς και σε άλλες πόλεις. Οι απεργίες στα μέσα μεταφοράς ξέσπασαν λόγω της απογοήτευσης της βάσης για μια συμφωνία αμοιβών που αποδέχτηκαν κάποιοι συνδικαλιστές. Στο Μιλάνο, οι απεργίες ήδη απέφεραν καλύτερους μισθούς. Την Παρασκευή 30/1 έγινε 24ωρη απεργία όλων των εργαζόμενων στα μέσα μεταφοράς για το μισθολογικό. Σχολιαστές αναφέρουν πως οι εργατικές κινητοποιήσεις θα φθείρουν ακόμη περισσότερο την ήδη χτυπημένη απ' τα σκάνδαλα κυβέρνηση Μπερλουσκόνι.

Γαλλία

Εργαζόμενοι στο φυσικό αέριο και στον ηλεκτρισμό, στα τρένα, στα αεροδρόμια και νοσοκομειακοί, όλοι έκαναν απεργίες και διαδηλώσεις στη Γαλλία στα τέλη του περασμένου μήνα, ενώ ετοιμάζονται να απεργήσουν και οι ταχυδρομικοί.

Μέσα σ' ένα τριήμερο απέργησαν οι εργαζόμενοι στο αέριο και το ηλεκτρικό ενάντια στα σχέδια ιδιωτικοποιήσεων, οι σιδηροδρομικοί έκαναν απεργία απαιτώντας καλύτερους μισθούς και διαμαρτυρόμενοι ενάντια στις απειλές απολύσεων. Οι νοσοκομειακοί απέργησαν και διαδήλωσαν για τις ελλείψεις προσωπικού και τους φόβους πως μια κυβερνητική "μεταρρύθμιση" του υγειονομικού συστήματος ανοίγει το δρόμο για μορφές ιδιωτικοποίησης. Την ίδια μέρα οι εργαζόμενοι στα αεροδρόμια γύρω απ' το Παρίσι έκαναν απεργία ενάντια στην απειλή της ιδιωτικοποίησης.

Ολες οι μάχες έχουν να κάνουν με τα σχέδια ιδιωτικοποίησης των δημόσιων υπηρεσιών που έχει η δεξιά κυβέρνηση του Σιράκ. Και συμβαίνουν λίγο πριν τις σημαντικές τοπικές και περιφερειακές εκλογές του Μάρτη, στις οποίες η νέα ενωτική κίνηση των οργανώσεων LCR και LO της άκρας αριστεράς, θα κάνει την πρώτη της εμφάνιση.

ο αντικαπιταλιο

Το κίνημα μετά τη Βομβάν

*Γράφει
ο Αλεξ Καλλίνικος*

Γυρνώντας στο Λονδίνο από τη Βομβάη ήταν σαν να επέστρεφα από την έγχρωμη στην ασπρόμαυρη εικόνα. Η ποικιλομορφία και η ενέργεια των κινημάτων της Ινδίας που βρέθηκαν στο 4ο Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ -οι ήχοι και το χρώμα των διαδηλώσεών τους- κυριάρχησαν σε μια διαδικασία που το μόνο που μπορείς να την αποκαλέσεις είναι πανηγύρι των καταπιεσμένων.

Η πολύ ισχυρή παρουσία από την υπόλοιπη Ασία βοήθησε στην επιτυχία του ΠΚΦ της Βομβάης. Θιβετιανοί μοναχοί, Νοτιοκορεάτες σοσιαλιστές, Ντάλιτ από το Νεπάλ πλημμύρισαν τα σκονισμένα, πολυπληθή αλλά γεμάτα κέφι δρομάκια της περιοχής που φιλοξενούσε το ΠΚΦ.

Το γεγονός, επίσης, πως ο Τζόζεφ Στίγκλιτζ, νομπελίστας, πρόεδρος της Επιτροπής Οικονομικών Συμβούλων του Μπιλ Κλίντον και πρώην επικεφαλής οικονομολόγος της Παγκόσμιας Τράπεζας, ήρθε και μίλησε στο ίδιο πάνελ με αριστερούς διανοούμενους και σοσιαλιστές ακτιβιστές είναι φόρος τιμής στη δύναμη του αντικαπιταλιστικού κινήματος.

Ποιο φως έριξε το Φόρουμ της Βομβάης στην ανάπτυξη αυτού του κινήματος; Υπάρχει μια παλιά αντιπαράθεση γύρω από τη σχέση κοινωνικών κινημάτων και πολιτικών κομμάτων, των οποίων η συμμετοχή απαγορεύεται στα Κοινωνικά Φόρουμ.

Ομως η Ινδία έχει το μεγαλύτερο κομμουνιστικό κίνημα στον κόσμο - δύο μαζικά κοινοβουλευτικά κόμματα, το σχεδόν μαοϊκό Κομμουνιστικό Κομμα Ινδίας (Μαρξιστικό) και το Κομμουνιστικό Κομμα Ινδίας (φιλοσοβιετικό την περίοδο της ΕΣΣΔ), ενώ επιπλέον υπάρχουν αρκετές μαρξιστικές-λενινιστικές (μ-λ) οργανώσεις που πολλές φορές ηγούνται σε μεγάλα και μαχητικά κινήματα σε διάφορα μέρη της χώρας.

Το ΠΚΦ πολύ απλά δεν θα μπορούσε να γίνει στην Ινδία χωρίς την υποστήριξη των μεγάλων ΚΚ. Η παρουσία τους στην Ινδική Οργανωτική Επιτροπή (μαζί με ανένταχτους ακτιβιστές και διανοούμενους) ήταν διακριτική αλλά κρίσιμη. Σηματοδοτούσε ένα σημαντικό βήμα προς το αντικαπιταλιστικό κίνημα από κόμματα που έχουν μια ιστορία ελέγχου άλλων μαζικών οργανώσεων.

Η συμμετοχή μη κυβερνητικών οργανώσεων (ΜΚΟ) στο ΠΚΦ ήταν επίσης αμφιλεγόμενη. Η ινδική αριστερά ασκεί μεγάλη κριτική στις ΜΚΟ των αναπτυγμένων καπιταλιστικών χωρών επειδή μετατρέπουν ακτιβιστές σε καλοπληρωμένους γραφειοκράτες και περιορίζουν τα κινήματα που υποστηρίζουν σε σχετικά στενά αιτήματα. Αυτή η κριτική -μαζί με τον αποκλεισμό από το ΠΚΦ των ένοπλων οργανώσεων (κάποιες μ-λ οργανώσεις βρίσκονται ακόμη σε αντάρτικο σε κάποιες περιοχές της ινδικής υπαίθρου) -χρησιμοποιήθηκε για να δικαιολογήσει τη διοργάνωση δύο ανταγωνιστικών φόρουμ. Το λεγόμενο Μουμπάι Αντίσταση 2004 διεξαγόταν ταυτόχρονα με το ΠΚΦ.

Ηταν ένα φιάσκο, συγκεντρώνοντας λίγες χιλιάδες απέναντι στις τουλάχιστον 120.000 που συνέρευσαν στο ΠΚΦ -άλλη μια απόδειξη πως η καλλιέργεια επαναστατικής καθαρότητας για την καθαρότητα το μόνο που κάνει είναι να σε απομονώνει από το ζωντανό κίνημα.

Το πιο εντυπωσιακό με το Φόρουμ ήταν η εκτεταμένη συμμετοχή κινημάτων από τα πιο καταπιεσμένα τμήματα της ινδικής κοινωνίας -τους Ντάλιτ, τις κατώτερες κάστες και τις φυλετικές μειονότητες. Είναι μεγάλη αποτυχία της ινδικής αριστεράς που φαίνεται να μην είχε ιδιαίτερη σύνδεση με αυτά τα κινήματα.

Ομως το ζήτημα των καστών είναι πολύ σύνθετο και θα ήταν λάθος να αντιμετωπίσουμε με ρομαντικό τρόπο αυτά τα κινήματα. Κάποιες συμμαχίες των Ντάλιτ και άλλων κατώτερων καστών όντως ελέγχονται από τις δυτικές ΜΚΟ που τους χρηματοδοτούν.

Επιπλέον, αυτό που φαινόταν εμφανώς από τα πανό που πολλές φορές έγραφαν το όνομα ή απεικόνιζαν το πορτρέτο του προέδρου μιας συμμαχίας είναι ότι το να οργανώνεις τους καταπιεσμένους μπορεί να μετατραπεί σε όχημα για άπληστα και φιλόδοξα μέλη του πολιτικού προσωπικού της μεσαίας τάξης. Τα κινήματα των Ντάλιτ και των κατώτερων καστών πολλές φορές έχουν ενσωματωθεί στο πολυδιασπασμένο και διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα της Ινδίας.

Ευκαιρία

Η επιτυχία όμως του ΠΚΦ της Βομβάης προσφέρει στην ινδική αριστερά μια τεράστια ευκαιρία. Η δημιουργική συνεργασία μεταξύ των αριστερών κομμάτων και των ΜΚΟ, συνεργασία που έφερε αυτή την επιτυχία, μπορεί να αποτελέσει τη βάση για ένα μαζικό αντικαπιταλιστικό κίνημα στην Ινδία ικανό να αντιπαρατεθεί στις φυλετικές και νεοφιλελεύθερες πολιτικές της κυβέρνησης του σοβινιστικού ινδουϊστικού κόμματος BJP.

Ομως ο απόηχος της Βομβάης θα φτάσει πολύ έξω από τα σύνορα της Ινδίας. Οπως και σε παλιότερα Παγκόσμια και Ευρωπαϊκά Κοινωνικά Φόρουμ, συνελεύσεις αντιπολεμικών και κοινωνικών κινημάτων συγκροτήθηκαν και έκαναν έκκληση για δράση.

Αυτές οι συναντήσεις είναι αντικείμενο αντιπαράθεσης. Προσωπικότητες της δεξιάς του κινήματος όπως ο Τσίκο Γουϊτάκερ από τη Βραζιλία και ο Μπερνάρ Κασέν από τη Γαλλία υποστηρίζουν ότι τα Κοινωνικά Φόρουμ πρέπει να είναι απλά "χώροι" διαλόγου και διαφώτισης κι όχι εφαλτήρια μαζικών κινητοποιήσεων.

Η ιστορία έχει ήδη αποφανθεί ενάντια σ' αυτή την άποψη. Η 15η Φλεβάρη 2003 -η μεγαλύτερη παγκόσμια μέρα διαμαρτυρίας στην ιστορία- προέκυψε από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ της Φλωρεντίας και το προηγούμενο ΠΚΦ στο Πόρτο Αλέγκρε. Η συζήτηση και η μόρφωση είναι σημαντικά πράγματα, αλλά μόνο όταν διοχετεύονται και διδάσκονται από τις μαζικές κινητοποιήσεις.

Στη Βομβάη, χάρη στη συνεργασία του Focus on the Global South, μιας σημαντικής αριστερής ΜΚΟ με έδρα την Μπανγκόκ, του διεθνούς αγροτικού κινήματος Βία Καμπεσίνα και της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, η 20η Μάρτη μετατράπηκε σε παγκόσμια μέρα διαμαρτυρίας κατά της κατοχής στο Ιράκ.

Το ΠΚΦ της Βομβάης είναι τεράστια έμπνευση. Και έβαλε τον πήχη πολύ ψηλά για να τον ξεπεράσει μια άλλη διοργάνωση -για παράδειγμα το επόμενο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ στο Λονδίνο

ΕΠΟΜΕΝΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ
20 ΜΑΡΤΗ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

Η 20η Μάρτη, επέτειος της έναρξης του πολέμου κατά του Ιράκ, έχει υιοθετηθεί απο το ΕΚΦ και το ΠΚΦ σαν διεθνής μέρα δρασης κατά του πολέμου και της κατοχής του Ιράκ. Διαδηλώσεις ετοιμάζονται σε ολόκληρο τον πλανήτη. Στη Κύπρο ετοιμάζεται κοινή εκδήλωση ελληνοκυπρίων, τουρκοκυπρίων, αράβων, ιρανών αντικαθεστωτικών και άλλων ακτιβιστών. Για περισσότερες πληροφορίες τηλ: 99698503

Αντικ
στις

Το σκάνδαλο "Πόρτο-Καρράς" συγκλονίζει το ΠΑΣΟΚ. Στο πιο κρίσιμο σημείο της προεκλογικής περιόδου, η κυβέρνηση Σημίτη φρόντισε να αποκαλύψει το χειρότερο πρόσωπό της. Οσες ευθύνες κι αν προσπαθούν να μεταθέσουν στις πλάτες του Πάχτα και του Ανθόπουλου, η αλήθεια είναι ότι η "διευκόλυνση" του αφεντικού του Πόρτο-Καρράς ήταν κυβερνητική πολιτική.

Η καταπάτηση του δάσους που προσπάθησε να νομιμοποιήσει η τροπολογία Πάχτα-Ανθόπουλου ήταν κομάτι της συμφωνίας με την οποία η Εθνική Τράπεζα πούλησε το ξενοδοχειακό συγκρότημα στην "Ολυμπιακή Τεχνική" του κυρίου Στέγγου. Η ευθύνη για τη συνεργασία του Διοικητή της Εθνικής κ. Καρατζά με τον συγκεκριμένο κερδοσκόπο του Χρηματιστήριου ανήκει κατευθείαν στον Πρωθυπουργό που διορίζει το αφεντικό της μεγαλύτερης τράπεζας. Ο ίδιος ο Σημίτης έκανε δώρο στον Καραμανλή την ευκαιρία να δημαγωγεί περί "κάθαρσης".

Οι κραυγές της Νέας Δημοκρατίας είναι καθαρή υποκρισία. Την παραμονή της έκρηξης του σκανδάλου, σύσσωμη η ηγεσία της ΝΔ έπλεκε διθυραμβικά εγκώμια για τον Μητσοτάκη, αυτόν τον "αρχάγγελο της κάθαρσης", που γλίτωσε την παραπομπή σε δίκη για τις μίζες της Καλτσεστρούτσι μόνο χάρη στην άφεση που του έδωσε η κυβέρνηση του

Μια νέ

Περισσότεροι από 1200 άνθρωποι, συμμετείχαν στην ιδρυτική εκδήλωση της συμμαχίας Respect, την Κυριακή 25 Γενάρη στο Λονδίνο. Νέοι και γέροι, λευκοί και μαύροι, συνδικαλιστές και ακτιβιστές του αντιπολεμικού κινήματος από ολόκληρη τη χώρα δημιούργησαν μια φανταστική ατμόσφαιρα στην αίθουσα.

Το Respect στοχεύει να αποτελέσει την εναλλακτική λύση απέναντι στο Νέο Εργατικό Κόμμα του Τόνι Μπλερ, στις ευρωεκλογές και στις τοπικές εκλογές του Λονδίνου που θα γίνουν στις 10 Ιούνη. Το όνομα Respect είναι αρχικά που σημαίνουν: Σεβασμός, Ισότητα, Σοσιαλισμός, Ειρήνη, Περιβάλλον, Κοινότητες, Συνδικαλισμός. Και είναι τα θέματα που ενώνουν χιλιάδες και χιλιάδες στη Βρετανία ενάντια στους Νέους Εργατικούς.

Η ιδρυτική εκδήλωση έδειξε πως το Respect μπορεί να αποτελέσει έκφραση ενός μέρους της δυναμικής και του ενθουσιασμού που εκδηλώθηκε στο αντιπολεμικό κίνημα και να ταρακουνήσει το Εργατικό Κόμμα στις εκλογές. Ομιλητές στην εκδήλωση ήταν ο Τζορτζ Γκάλογουεϊ, ο βουλευτής που διαγράφτηκε από τον Μπλερ γιατί αντιστάθηκε στον πόλεμο, η Λίντα Σμιθ, ταμίας του συνδικάτου των πυροσβεστών στην περιοχή

σμός δυναμώνει

καπιταλιστική Συμμαχία
ς εκλογές στην Ελλάδα

ΠΑΣΟΚ το 1994. Αν νομίζουν ότι έχουμε ξεχάσει τις ιταλικές μίζες, τα "κουπόνια" του Αλαφούζου και τους "μεσολαβητές" του Βαρβιτσιώτη στα εξοπλιστικά προγράμματα, είναι γελασμένοι. Η επιστροφή σε κυβέρνηση της δεξιάς όχι μόνο δεν είναι "κάθαρση", είναι πράσινο φως για τα αρπακτικά του ΣΕΒ, του Χρηματιστήριου και του εφοπλισμού.

Αυτή την πραγματικότητα προσπαθεί να αξιοποιήσει ο Γ. Παπανδρέου για να εμφανιστεί σαν φορέας "αυτοκάθαρσης" στο ΠΑΣΟΚ. Καρατόμησε τους υπεύθυνους της τροπολογίας και μιλάει γενικά και αόριστα για "θεσμούς" που θα μας προστατέψουν από τέτοια φαινόμενα. Πρόκειται για αποπροσανατολισμό.

Σε κάθε τέτοιο σκάνδαλο υπάρχουν πάντα δυο άκρες. Η μια είναι οι πολιτικοί που υποκύπτουν στην (όχι και τόσο) "κρυφή γοητεία" των μεγαλοκαπιταλιστών. Και η άλλη άκρη είναι η ελευθερία δράσης των καπιταλιστών να λαδώνουν, να εκβιάζουν, να εξαγοράζουν. Οποιος μιλάει για "θεσμούς" που θα ελέγχουν μόνο το πρώτο σκέλος, την ίδια στιγμή που απελευθερώνει τις αγορές για χάρη των μεγάλων επιχειρήσεων, είναι πολιτικός απατεώνας.

Η μόνη γνήσια απάντηση στα σκάνδαλα και τη διαφθορά είναι ο αντικαπιταλισμός. Είναι η πάλη για να βάλουμε χέρι στα προνόμια και την ασυδοσία των αρπαχτικών της αγοράς. Η πάλη για να

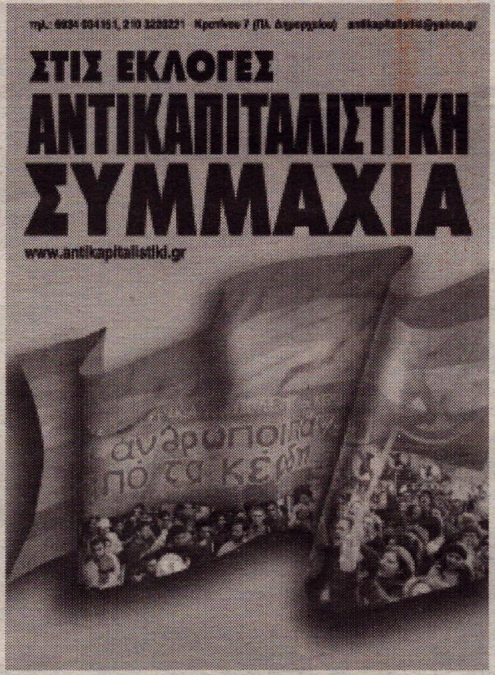

τα περιορίσουμε και τελικά να τα ανατρέψουμε, έτσι ώστε να πάψουν να υπάρχουν όλες αυτές οι ανεξέλεγκτες εστίες πλούτου, δύναμης και διαφθοράς.

Αυτός ο προσανατολισμός δεν είναι ουτοπία. Ζούμε σε μια περίοδο όπου τεράστια μαζικά κινήματα βγαίνουν στους δρόμους μ' αυτόν ακριβώς το σκοπό και συγκρούονται με συμφέροντα πολύ μεγαλύτερα από τον κάθε κύριο Στέγγο. Οι διαδηλωτές που πολιόρκησαν τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου στο Σιάτλ έβαλαν στην ημερήσια διάταξη την απαίτηση να μην μετατρέπονται τα πάντα σε ελέυθερο πεδίο δράσης των πολυεθνικών. Και κατάφεραν δυο φορές, στο Σιάτλ το 1999 και στο Κανκούν το 2003, να ματαιώσουν τις προσπάθειες των μεγαλύτερων δυνάμεων του παγκόσμιου καπιταλισμού.

Αυτή τη δύναμη προβάλλει στην Ελλάδα η Αντικαπιταλιστική Συμμαχία. Οι διαδηλωτές που πλημμυρίσαμε τους δρόμους της Θεσσαλονίκης τον περασμένο Ιούνη, όταν ο Σημίτης φιλοξενούσε την αφρόκρεμα της ΕΕ στο ξενοδοχείο του κ. Στέγγου, δώσαμε ένα δείγμα αυτής της δύναμης. Νεολαίοι και συνδικαλιστές, συνταξιούχοι και απολυμένες εργάτριες, μαθητές και εργαζόμενοι στα μεταλλεία ενωθήκαμε όλοι μαζί και φωνάξαμε ότι "Ο κόσμος μας δεν είναι για πούλημα".

Μόνο έτσι μπορούμε να φράξουμε το δρόμο σ' αυτούς που νομίζουν ότι μπορούν να πουλούν και να αγοράζουν τα πάντα, τις δουλειές μας, τα σχολεία και τα νοσοκομεία, τα δάση και τις παραλίες. Είναι αυτογκόλ η "τιμωρία" του Σημίτη ψηφίζοντας ΝΔ. Είναι αυταπάτη η προσδοκία ότι ο Γ. Παπανδρέου θα κάνει "αυτοκάθαρση". Ελάτε να δυναμώσουμε το αντικαπιταλιστικό κίνημα, ελάτε να χτίσουμε μαζί την Αντικαπιταλιστική Συμμαχία.

Αντικαπιταλιστική Συμμαχία

Τουρκία

Επιτυχία η Διεθνής Συνάντηση για ένα Κόσμο χωρίς Πόλεμο

Το Σάββατο 24 Ιανουαρίου οργανώθηκε στην Ισταμπούλ η Διεθνής Συνάντηση «Για Ένα Κόσμο χωρίς Πόλεμο» που οργάνωσε η *Συμμαχία για Παγκόσμια Ειρήνη και Δικαιοσύνη* στην Τουρκία.

Ανάμεσα στους προσκεκλημένους ομιλητές ήταν ο ισραηλίτης Γιούρι Άβνερυ ακτιβιστής του φιλειρηνικού κινήματος και πρώην μέλος της Κνεσέτ (βουλή του Ισραήλ), ο Κέβιν Όβεντεν από τη *Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο* (Βρετανία), ο Μάικλ Μακφέρσον εκπρόσωπος των οργανώσεων των οικογενειών των Αμερικανών φαντάρων που είναι στο Ιράκ. Συμμετείχαν επίσης και αρκετοί επώνυμοι Τούρκοι ομιλητές όπως ο Αχμέτ Μερκάν πρόεδρος του Ισλαμικού Συνδέσμου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο διάσημος ηθοποιός Μεχμέτ Αλί Αλαμπόρα, ο δημοσιογράφος Ραγκίπ Ντουράν και οι πανεπιστημιακοί Χακάν Ταχμάζ και Αϊσέ Αλτινάι.

Η συνάντηση συνέπεσε ακριβώς με το σαββατοκύριακο μέσα στο οποίο σημειώθηκε η ισχυρότερη χιονοθύελλα των τελευταίων 30 χρόνων και που παρέλυσε ολόκληρη την Ισταμπούλ. Σαν αποτέλεσμα η ημέρα της συνάντησης χρειάστηκε να μετατεθεί λόγω του καιρού και να αλλάξει κι ο χώρος της εκδήλωσης από το Πανεπιστήμιο Μπιλτζί, που έκλεισε όπως όλα τα κολέγια και πανεπιστήμια, να γίνει σε ξενοδοχείο.

Παρόλες τις αντίξοες αυτές συνθήκες η Συνάντηση έγινε σύμφωνα με το πρόγραμμα των οργανωτών και προβλήθηκε από τα ΜΜΕ αφού παρόν ήταν και τα κανάλια CNN-Turk και NTV.

Το πρώτο μέρος έγινε το πρωί με θέμα «Η πάλη για Παγκόσμια Ειρήνη και Δικαιοσύνη το 2004» και ακολούθησε το απόγευμα η συζήτηση με θέμα «Ο τερματισμός της κατοχής στο Ιράκ και η πολιτική των ΗΠΑ στη Μ. Ανατολή».

Όλοι οι ξένοι ομιλητές τόνισαν τη σπουδαιότητα του ρόλου που διαδραμάτισε το αντιπολεμικό κίνημα στην Τουρκία που υποχρέωσε την τουρκική κυβέρνηση να εμποδίσει τη χρησιμοποίηση τούρκικου εδάφους από τις ΗΠΑ για την εισβολή στο Ιράκ και στη μη αποστολή τουρκικού στρατού στο Ιράκ.

Οι συζητήσεις επικεντρώθηκαν συγκεκριμένα στα επόμενα βήματα του αντιπολεμικού κινήματος στην Τουρκία αλλά και παγκόσμια. Πρώτον, για την παγκόσμια κινητοποίηση στις 20 Μαρτίου ενάντια στην κατοχή του Ιράκ και δεύτερο, η εκστρατεία που οργανώνεται ενάντια στη Σύνοδο του ΝΑΤΟ που πρόκειται να γίνει στην Ισταμπούλ στα τέλη Ιουνίου. Με το σύνθημα *«Μπους μην έρθεις — δεν σε θέλουμε»* έχουν ήδη ξεκινήσει οι προετοιμασίες για την κινητοποίηση ενάντια στη σύνοδο και στην οποία αναμένεται να παρευρεθεί κι ο Μπους. Ανανεώθηκε επίσης το κάλεσμα για τη διεθνή κινητοποίηση στην Ισταμπούλ ενάντια στον Μπους και στο ΝΑΤΟ που αποφασίστηκε στη συνάντηση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ στο Παρίσι τον περασμένο Νοέμβρη.

Η Συνάντηση ολοκληρώθηκε το βράδυ με γεύμα προς τιμή των προσκεκλημένων και των ακτιβιστών της *Συμμαχίας για Παγκόσμια Ειρήνη και Δικαιοσύνη*. Οικοδεσπότης ήταν το Επιμελητήριο Μηχανολόγων που είναι μια από τις οργανώσεις που στηρίζουν τη *Συμμαχία*.

Όπως είπε κι ένας από τους ομιλητές, η *Συμμαχία για Παγκόσμια Ειρήνη και Δικαιοσύνη* ήταν το μοναδικό σώμα στην Ισταμπούλ που λειτούργησε εντελώς ομαλά στη διάρκεια ενός σαββατοκύριακου όπου τα πάντα στην πόλη είχαν ακινητοποιηθεί.

Yildiz Onen

Συμμαχία για Παγκόσμια Ειρήνη και Δικαιοσύνη

α Αριστερά και στην Αγγλία

του Λονδίνου, ο σκηνοθέτης Κεν Λόουτς, ο Τζον Ρις από το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κομμα και η Σάλμα Γιακούμπ, πρόεδρος της Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο του Μπίρμιγχαμ.

Δεν ήταν η μόνη εκδήλωση αυτή του Λονδίνου. Στις συγκεντρώσεις στο Λίβερπουλ, στο Πρέστον και στο Μπρίστολ συμμετείχαν από 300 άτομα. Τα αποσπάσματα τριών ομιλιών παρακάτω δίνουν μια γεύση από το κλίμα ενότητας και αποφασιστικότητας που διαπνέει τη νέα πολιτική κίνηση.

Τζορτζ Γκάλογουεϊ: "Πρέπει να μετατρέψουμε τις εκλογές στις 10 Ιούνη, σε δημοψήφισμα για την κυβέρνηση. Υπάρχει χάσμα πολιτικής εκπροσώπησης στη χώρα. Τα κίνητρα των βουλευτών των Εργατικών που ψήφισαν υπέρ του πολέμου ήταν η καριέρα και ο φόβος. Φοβήθηκαν τον Τόνι Μπλερ περισσότερο από τον κόσμο που τους ανέδειξε βουλευτές γιατί υποτιμάνε αυτόν τον κόσμο. Πρέπει να τους κάνουμε να μας φοβηθούν περισσότερο απ' όσο φοβούνται τον Τόνι Μπλερ.

Οι διαμαρτυρίες είναι απόλυτα αναγκαίες, αλλά δεν είναι αρκετές. Πρέπει να έχουμε εναλλακτική λύση. Αν δεν δημιουργήσουμε κάτι εναλλακτικό, στις εκλογές του Ιούνη η μεγάλη πλειοψηφία θα κάτσει σπίτι της και δεν θα ψηφίσει. Ο Τόνι Μπλερ θα ισχυριστεί πως όλα πάνε ρολόι και πως ο θυμός και η οργή των δρόμων έχουν ξεθωριάσει.Αν μόνο οι μισοί από όσους βάδισαν στο Χάιντ Παρκ στις 15 Φλεβάρη μας ψηφίσουν στις 10 Ιούνη, θα εκλέξουμε αντιπροσώπους. Την επόμενη μέρα όλοι θα μιλάνε μόνο για μας."

Λίντα Σμιθ: "Πρόκειται για το μεγαλύτερο χάσμα ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς που έχει υπάρξει. Το Εργατικό Κόμμα δεν αντιπροσωπεύει πλέον τους εργαζόμενους. Η κυβέρνηση δεν κατάργησε τους αντισυνδικαλιστικούς νόμους των Συντηρητικών, ούτε πήρε πίσω στο δημόσιο τα τρένα. Ο Μπλερ ζητάει τα λεφτά των συνδικάτων αλλά θέλει να κρατάμε το στόμα μας κλειστό. Επί 85 χρόνια το συνδικάτο μας ενίσχυε οικονομικά το Εργατικό Κομμα. Τώρα έρχονται συνάδελφοι και με ρωτάνε: 'Γιατί πληρώνουμε συνδρομή στο κόμμα που μας επιτίθεται;' 'Είμαι περήφανη ως ταμίας που τους τελευταίους 18 μήνες δεν τους έχουμε δώσει δεκάρα.

Είμαι πολύ χαρούμενη με την ίδρυση του Respect. Είναι πολύ σημαντικό που έχουμε μια εναλλακτική λύση στα αριστερά του Εργατικού Κόμματος και θα υποστηρίξω να δωθούν χρήματα από το συνδικάτο στο Respect. Πολλοί λένε ότι πρέπει να προσπαθήσουμε να αλλάξουμε το Εργατικό Κόμμα. Είναι πολύ αργά. Ο πόλεμος έδειξε με ποια πλευρά είναι η κυβέρνηση. Οι περισσότεροι, κι εγώ πρώτη θέλουμε να πέσει ο Μπλερ."

Σάλμα Γιακούμπ: "Υπάρχουν πολλοί που ξέρουν τι πάει στραβά. Αλλά το εκφράζουν μέσα από ξεχωριστούς αγώνες. Ετσι, όταν φτάνουν στις εκλογές είναι οι ίδιοι και οι ίδιοι που ξαναβγαίνουν. Θέλει πραγματικά κότσια να σταματήσεις να είσαι απλά αντίθετος στο σύστημα και να προσφέρεις εναλλακτικές λύσεις, πρακτικές και θεωρητικές. Πέρσι τέτοιο καιρό μια τέτοια συμμαχία ήταν απλά μια ιδέα.

Πολύς κόσμος πολιτικοποιήθηκε με το αντιπολεμικό κίνημα. Το να χτίσει το Respect είναι το επόμενο λογικό βήμα. Η μουσουλμανική κοινότητα και η αριστερά για πρώτη φορά έδρασαν μαζί. Πολλοί μουσουλμάνοι ανήκουν στην εργατική τάξη. Ζούνε στο πετσί τους τις πολιτικές του Μπλερ για ζητήματα όπως η Υγεία και η Παιδεία. Δεν ενδιαφερόμαστε μόνο για τα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής -ψωνίζουμε, πάμε τα παιδιά μας σχολείο, δουλεύουμε. Τα ζητήματα συνδέονται. Και αυτό το καταλαβαίνουν πολλοί μουσουλμάνοι. Γι' αυτό ψήφιζαν Εργατικό Κομμα εδώ και πολλά χρόνια.

Θέλουμε η νεολαία μας να ενεργοποιηθεί πολιτικά. Θέλουμε να τους προσφέρουμε σ' αυτούς και σε όλους όσους είναι ενάντια στον πόλεμο και τις ιδιωτικοποιήσεις, κάτι καλύτερο."

Οικολόγοι, ΑΚΕΛ και Μικρασιατική Εκστρατεία

Πράσινο, Κόκκινο, Βαθύ Μπλε

Στα τέλη του περασμένου Οκτώβρη ψηφίστηκε ομόφωνα από όλα τα κόμματα της βουλής νόμος, που υπέγραψε ο πρόεδρος Παπαδόπουλος, που καθιερώνει την 14η Σεπτεμβρίου ως *«επίσημη μέρα μνήμης και τιμής για τον Ελληνισμό της Μικράς Ασίας και τη μικρασιατική καταστροφή»*.

Ο νόμος αλλά και η αιτιολόγηση του νόμου, που ψηφίστηκε με πρόταση του βουλευτή των Οικολόγων Περδίκη, δεν έχει να κάνει μόνο με μια χοντροκομμένη παραχάραξη της ιστορίας αλλά και με μια επονείδιστη κατρακύλα στον εθνικισμό. Ιδιαίτερα από την πλευρά της ηγεσίας του ΑΚΕΛ που επικαλείται τις αρχές του διεθνισμού και που θεωρεί σαν κύριο άξονα της πολιτικής της την επαναπροσέγγιση.

Οι Οικολόγοι όσο και το ΑΚΕΛ με τη ψήφιση του νόμου πρόσθεσαν τη δικιά τους φωνή στην αντιτουρκική χορωδία των «ελληνόψυχων» δίχως κανένα διαχωρισμό με το υπόλοιπο εθνικιστικό στρατόπεδο.

Στην αιτιολόγηση του νόμου η Τουρκία περιγράφεται σαν ο αιώνιος αχόρταγος επεκτατιστής και βάρβαρος θύτης και ο «ελληνισμός» — κι εδώ εννοείται και η Κύπρος κατά το «η Κύπρος είναι ελληνική» — το παντοτινό αθώο «θύμα». Όπως αναφέρει το κείμενο της αιτιολόγησης *«επειδή η Κύπρος είναι αναπόσπαστο κομμάτι του Ελληνισμού»* και επειδή *«η συρρίκνωση του απανταχού Ελληνισμού αποτελεί αναμφισβήτητη εθνική πολιτική και στόχο για το τουρκικό κράτος η επίσημη επιβεβαίωση της ιστορίας του ελληνικού έθνους* [δηλαδή η ψήφιση του νόμου για την ημέρα μνήμης] *αποτελεί απάντηση στους στρατηγικούς στόχους του τουρκικού επεκτατισμού»*.

Η Μικρασιατική Εκστρατεία ήταν μια καταχτητική και ιμπεριαλιστική εκστρατεία του ελληνικού κεφαλαίου. Η λήξη του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου (1914-1918) βρήκε την Ελλάδα με την πλευρά των νικητών που προσπάθησαν να αρπάξουν εδάφη από τους ηττημένους και να μοιράσουν τις αποικίες μεταξύ τους.

Το 1919, οι Σύμμαχοι αναθέτουν την αστυνόμευση της Τουρκίας στην Ελλάδα γεγονός που άνοιξε διάπλατα τον δρόμο για την ιμπεριαλιστική εξόρμηση, την κατάκτηση νέων εδαφών και την δημιουργία μιας «Μεγάλης Ελλάδας».

Η ιμπεριαλιστική εκστρατεία στην Μικρά Ασία (1919-1922) παρουσιάστηκε βέβαια σαν «ιερός πόλεμος των Ελλήνων για υπεράσπιση του μικρασιατικού ελληνισμού». Ο ελληνικός στρατός που αποβιβάστηκε στην Σμύρνη άρχισε να προωθείται στο εσωτερικό της Τουρκίας με στόχο την κατάληψη της ίδιας της Άγκυρας! Η πολεμική δράση του έσπειρε την καταστροφή και τον θάνατο στην τουρκική ύπαιθρο και στις πόλεις. Το αποτέλεσμα όμως ήταν να καταλήξει αυτή η ληστρική εξόρμηση στη συντριβή του ελληνικού στρατού έξω από την Άγκυρα.

Η Μικρασιατική Εκστρατεία άφησε πίσω της χιλιάδες νεκρούς στρατιώτες και άμαχους, στέλλοντας στο δρόμο της προσφυγιάς 1.200.000 Έλληνες της Μ. Ασίας και 700.000 Τούρκους που ζούσαν στην Ελλάδα.

Αν ο ελληνικός στρατός κατάφερνε τότε να προελάσει με επιτυχία στην Άγκυρα, ίσως η βουλή σήμερα να ψήφιζε την καθιέρωση «ημέρας τιμής για το μεγαλείο της Φυλής»!

Υποκρισία

Ο βουλευτής των Οικολόγων Περδίκης, στην ομιλία του είπε πως η ψήφιση του νόμου αποσκοπεί στο να στείλει ένα μήνυμα ιστορικής γνώσης και αυτογνωσίας σε ολόκληρο τον ελληνισμό. (Πολίτης). Δεν είναι βέβαια η πρώτη φορά που οι πράσινοι Οικολόγοι διεκδικούν με πατριωτικές κορώνες το «μπλε» την ίδια στιγμή που μιλούν για ειρηνική συνύπαρξη με τους Τουρκοκύπριους και για το «όραμα μιας ενιαίας πολυπολιτισμικής κοινωνίας» (Τσιμίλλης) και απαιτούν να μεταφράζονται στα τούρκικα οι συνεδριάσεις της βουλής.

Το πόσο συνεπείς είναι με το «όραμα» τους φάνηκε τον περασμένο Ιούλιο με την απουσία τους — παρόλο που προσκλήθηκαν — από τα κοινά μνημόσυνα που οργάνωσε η Δικοινοτική Πρωτοβουλία στο χωριό Μάραθα και στο κοιμητήριο Αγ. Κων/νου και Ελένης στη μνήμη των Ε/κ και Τ/κ αδικοσκοτωμένων από τους πολέμους. Το ίδιο και στη δικοινοτική κατασκήνωση που έγινε τον Σεπτέμβρη στον Λιμνίτη.

Όμως δεν δυσκολεύονται να συμμετέχουν μαζί με τους Τουρκοκύπριους σε δικοινοτικές αντιπολεμικές διαμαρτυρίες ή σε εκδηλώσεις ενάντια στις κεραίες των Βρετανών. Ή ακόμα, να συζητούν την συμπερίληψη Τ/κ σε ενιαία ψηφοδέλτια για τις ευρωεκλογές σαν «ατού», όπως οι ποδοσφαιρικές ομάδες «κλείνουν» ξένους παίχτες.

Ο νόμος που ψήφισε η βουλή εκκρεμούσε από την προηγούμενη βουλή που κατέθεσε ο βουλευτής του ΔΗΣΥ Χρίστος Ρότσας. Το ΑΚΕΛ όταν ξαναμπήκε το θέμα από τον Περδίκη στην Επιτροπή Παιδείας το 2001 είχε διαφωνήσει, φέροντας ως παράδειγμα την άρνηση της Ελλάδας να εφαρμόσει ένα τέτοιο νόμο. Σήμερα όντας συγκυβέρνηση ακολούθησε τη λογική της πατριωτικής πλειοδοσίας.

Αν υπάρχει κάποια πρόταση νόμου που όφειλε και οφείλει να καταθέσει η ηγεσία του ΑΚΕΛ σαν «διεθνιστικό» κόμμα είναι για την καθιέρωση ημέρας μνήμης για τις σφαγές των Τουρκοκυπρίων της Κοφίνου, της Τόχνης και της Μάραθας αποθανατίζοντας τα εγκλήματα της δικιάς μας πλευράς.

Τέλος, η ψήφιση του νόμου ξεσκεπάζει την υποκρισία της επίσημης ελληνοκυπριακής πλευράς συνολικά σε μια περίοδο όπου τείνει «χέρι φιλίας» στους Τ/κ καλώντας τους «να χτίσουν μαζί μια ειρηνική Κύπρο σ' ένα «κοινό κράτος για Έλληνες και Τούρκους».

Φαίδωνας Βασιλειάδης

Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς
Συνδιαχείρηση ή ανατροπη;

Στις 11 Γενάρη έντεκα κομμουνιστικά και σοσιαλιστικά κόμματα από παλιές και νέες χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνυπέγραψαν έκκληση για την ίδρυση κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς (ΚΕΑ). Μεταξύ των κομμάτων που συνυπογράφουν την έκκληση είναι το γερμανικό Κόμμα Δημοκρατικού Σοσιαλισμού (PDS), το γαλλικό Κομμουνιστικό Κόμμα, ο Συνασπισμός (Ελλάδα), το Κόμμα Κομμουνιστικής Επανίδρυσης (Ιταλία), η ισπανική Ενωμένη Αριστερά, το Κομμουνιστικό Κόμμα Αυστρίας.

Άλλα οκτώ κόμματα «συνοδεύουν» την ιδρυτική διαδικασία με την ιδιότητα του «παρατηρητή» και ανοιχτή την προοπτική της συμμετοχής τους. Σ' αυτά συγκαταλέγεται το ΑΚΕΛ, το πορτογαλικό Κομμουνιστικό Κόμμα, το Κόμμα των Ιταλών Κομμουνιστών και το Δημοκρατικό Λαϊκό Κόμμα (HADEP) από την Τουρκία.

Οι ιδρυτές του ΚΕΑ δήλωσαν ότι το κόμμα θα εκπροσωπεί μια άλλη Ευρώπη του μέλλοντος και ότι η ημέρα της ίδρυσης του κόμματος «είναι ημέρα ελπίδας για όσους θέλουν μια Ευρώπη ειρήνης και ελευθερίας». Οι πολιτικές θέσεις της Έκκλησης με τον τίτλο «Μαζί για μία άλλη Ευρώπη, δημοκρατική, κοινωνική, οικολογική και ειρηνική» συνοψίζονται στο τρίπτυχο για την κοινωνική δικαιοσύνη, ενάντια στο ξήλωμα των κοινωνικών κατακτήσεων και στον πόλεμο.

Βέβαια αυτές οι αρχές ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό και τον πόλεμο συμπίπτουν με τους άξονες πάλης που ανέδειξε το παγκόσμιο αντικαπιταλιστικό κίνημα, το Ευρωπαϊκό και το Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ. Παρόλα αυτά όμως το ερώτημα που μπαίνει είναι πόσο πειστικές και αξιόπιστες μπορεί να είναι αυτές οι προγραμματικές διακηρύξεις του νέου κόμματος, τη στιγμή που αρκετά από αυτά τα κόμματα βρίσκονται ή επιδιώκουν συνεργασία με κεντροαριστερές κυβερνήσεις με νεοφιλελεύθερους σοσιαλδημοκράτες.

Ανάμεσα στους ιδρυτές του ΚΕΑ είναι το γερμανικό PDS που ήταν και ο οικοδεσπότης της συνάντησης στο Βερολίνο που συμμετέχει σε τοπικούς κυβερνητικούς συνασπισμούς μαζί με τη νεοφιλελεύθερη σοσιαλδημοκρατία του καγκελάριου Σρέντερ που διαλύουν το κοινωνικό κράτος. Μάλιστα στο πρόσφατο συνέδριό του το γερμανικό PDS αποφάσισε να αναβαθμίσει τη σύμπραξή του με το SPD του Σρέντερ. Το γαλλικό ΚΚ που παρόλη την αυτοκριτική του σήμερα για τη συμμετοχή του στις κυβερνήσεις της «πληθυντικής Αριστεράς», που το οδήγησε στα πρόθυρα της διάλυσης, δεν αποκλείει στο μέλλον μια παρόμοια συμμετοχή. Τα ίδια ισχύουν για την Ισπανική Ενωμένη Αριστερά που στοχεύει σε μια συμφωνία για μελλοντική συγκυβέρνηση με τη σοσιαλδημοκρατία (PSOE). Δυστυχώς παρόμοια ισχύουν και για τα περισσότερα κόμματα που συναντήθηκαν στο Βερολίνο.

Αυτή τη στιγμή το ΑΚΕΛ συγκυβερνά μαζί με τους δηλωμένους νεοφιλελεύθερους σοσιαλδημοκράτες της ΕΔΕΚ και το ΔΗΚΟ, που βρίσκεται στη διεργασία να ενταχθεί στη σοσιαλδημοκρατία. Το πόσο διαφέρει ποιοτικά η σημερινή συγκυβέρνηση των τριών κομμάτων από την προηγούμενη ανοιχτή νεοφιλελεύθερη διακυβέρνηση Κληρίδη-ΔΗΣΥ φαίνεται κι από την απογοήτευση χιλιάδων εργαζομένων και αγροτών από τις πρόσφατες αυξήσεις στα καύσιμα.

Η ίδρυση του ΚΕΑ, παρόλα τα ηχηρά συνθήματα που περιέχονται στην προγραμματική διακήρυξη, δεν πρόκειται να αποτελέσει την «ελπίδα» για μια Ευρώπη της ειρήνης, της δημοκρατίας και της ελευθερίας. Η ελπίδα βρίσκεται στο χτίσιμο επαναστατικών οργανώσεων που θα παλεύουν για την ανατροπή του συστήματος και όχι τη συνδιαχείρησή του μαζί με τους «εκσυγχρονιστές» και νεοφιλελεύθερους σοσιαλδημοκράτες.

Φ.Β.

Τηλεπικοινωνίες, καύσιμα, νερό

Οι εργαζόμενοι πληρώνουν τον παραλογισμό του καπιταλισμού

Η Ρυθμιστική Αρχή Τηλεπικοινωνιών, ανταποκρινόμενη ουσιαστικά στα παράπονα της ιδιωτικής εταιρείας Telepassport και του Συνδέσμου για την Ελεύθερη Τηλεπικοινωνία -κομμάτι του ΚΕΒΕ, ζήτησε απο την Αρχή Τηλεπικοινωνιών να μην προχωρήσει σε μειώσεις στις τιμές των διεθνών κλίσεων για να εξασφαλίσει δήθεν τον υγιή ανταγωνισμό στις τηλεπικοινωνίες για το καλό των καταναλωτών.

Πράγματι χρειάζεται μεγάλο θράσος ο πρόεδρος της «Telepassport» Σ. Χάσικος και αντιπρόεδρος του ΔΗΣΥ, για να κατηγορήσει την ΑΤΗΚ «ότι τόσα χρόνια έκλεβε τον Κύπριο καταναλωτή». Η ΑΤΗΚ είναι ένας οργανισμός που ελέγχεται από το κράτος και μια 10ετία Κληρίδη-Συναγερμού στην κυβέρνηση είχαν μπόλικο χρόνο στην διάθεση τους να ρίξουν τις τιμές.

Πριν από μερικές βδομάδες όταν παραλάμβανε την άδεια για εργασίες σταθερής τηλεφωνίας από τον Ρυθμιστή υποσχόταν μέχρι και 100% μειώσεις στα τέλη διεθνών κλίσεων. Μόλις όμως η ΑΤΗΚ, έριξε τις τιμές ακόμα πιο κάτω από τις δικές του τότε έτρεξε για «προστασία» στο Ρυθμιστή για να κρατήσει τις τιμές ψηλά.

Το ιδιωτικό «επιχειρηματικό δαιμόνιο» χρειάζεται το κατάλληλο περιβάλλον για να πετύχει. Αν ο ανταγωνισμής τους -η ΑΤΗΚ έχει τα χέρια του «δεμένα» με κανονισμούς και έλεγχο που δεν ισχύουν για τους ίδιους τόσο το καλύτερο. Τα στημένα παιχνίδια που θα τους εξασφαλίζουν σίγουρα κέρδη είναι το φόρτε τους. Δέκα χρόνια η κυβέρνηση της δεξιάς προετοίμαζε το έδαφος για το σημερινό φαγοπότι σε βάρος των εργαζομένων. Η σημερινή κυβέρνηση που ήρθε στην εξουσία με υποσχέσεις για διαφορετική πορεία στην πραγματικότητα συνεχίζει την πολιτική της δεξιάς. Όσο για τους περιβόητους «καταναλωτές» ας πληρώνουν.

Εγγυημένα κέρδη

Λίγες μέρες μετά την νέα αύξηση στις τιμές των καυσίμων, και τις υποσχέσεις ότι μέχρι το καλοκαίρι οι τιμές θα πέσουν, έσκασε ακόμα μια βόμβα για νέες αυξήσεις, ότι η κυβέρνηση δεν ζήτησε εξαίρεση από την Ε.Ε. και σχεδιάζει την επιβολή και άλλων φόρων πάνω στις τιμές των καυσίμων. Ο υπουργός οικονομικών της «αλλαγής» με εξοργιστικά ατάραχο στυλ δήλωνε στα κανάλια ότι οι καταναλωτές δεν θα αντιλαμβάνονταν καν τις «ανώδυνες» αυξήσεις που έρχονται. Απλά δεν πρόλαβε να ενημερώσει τους υπόλοιπους συνεταίρους στην συγκυβέρνηση για τα σχέδια του και γι' αυτό διαμαρτύρονταν.

Τον καιρό που ήταν αντιπολίτευση βέβαια κατηγορούσαν την κυβέρνηση Κληρίδη ότι δεν ζητούσε καμιά εξαίρεση από την Ε.Ε. και φόρτωνε τους εργαζόμενους φόρους για να γεμίζει τις μαύρες τρύπες του προϋπολογισμού. Την ίδια «λογική» εφαρμόζει η ίδια.

Από την μια πλευρά, με πρόσχημα την αύξηση της τιμής του αργού πετρελαίου διεθνώς, η κυβέρνηση έτρεξε να εξασφαλίσει τα κέρδη των εταιρειών πετρελαίου και των πρατηριούχων. Τα κόμματα της σημερινής συμπολίτευσης-κύρια το ΑΚΕΛ-όσο ήταν στην αντιπολίτευση κατάγγελλαν το σύστημα PNBS, που εγγυάται τα κέρδη των εταιριών, τώρα δεν έχουν πρόβλημα να το εφαρμόζουν επιβάλλοντας αυξήσεις για να καλύψουν τα κέρδη που θα πάρουν οι εταιρίες πετρελαίου.

Οι διανομείς υγραερίου συμφώνησαν με τις εταιρίες πετρελαίου για την αύξηση που θα πάρουν στην προμήθεια τους. Το περίεργο είναι ότι παρόλο που ο υπουργός δήλωσε ότι δεν θα δεχθεί να πληρώσουν οι καταναλωτές ένα μέρος της αύξησης στην προμήθεια που θα πάρουν οι διανομείς θα πληρωθεί από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Αλμυρό το νερό

Μια μετά την άλλη έρχονται οι αυξήσεις σαν χιονοστιβάδα, στις τιμές των βασικών αγαθών, στα τσιγάρα, στα οινοπνευματώδη, στο ρεύμα, στο πάγιο της σταθερής τηλεφωνίας και ακολουθούν κι' άλλες.

Στο νερό οι αυξήσεις είναι από 30% μέχρι και πάνω από 100%. Μιλούμε για τρελές τιμές την στιγμή που το νερό από τα φράγματα χύνεται στην θάλασσα. Το αφαλατωμένο νερό που αγοράζεται από τους ιδιώτες στα 70 με 80 σεντ τον τόνο αντικαθιστά το νερό των φραγμάτων που θα στοίχιζε 10 σεντ .

Το δημόσιο σύστημα διανομής του νερού έχει υποβαθμιστεί χωρίς νέες επενδύσεις και έχει αφεθεί στην μοίρα του με αποτέλεσμα τεράστιες ποσότητες νερού να χάνονται κάθε χρόνο και αυτό τη στιγμή που το πρόβλημα της λειψυδρίας και της διαχείρισης των υδάτινων πόρων ταλαιπωρεί την Κύπρο. Την λύση αφέθηκαν να δώσουν οι ιδιωτικές επιχειρήσεις με αποτέλεσμα να πληρώνουμε εξωφρενικές τιμές για νερό.

Σε έρευνα που έγινε πέρυσι το ένα τέταρτο των δειγμάτων πόσιμου νερού που λήφθηκαν για ποιοτικό έλεγχο από βυτιοφόρα και κερματοδέκτες βρέθηκαν ακατάλληλα.

Την ώρα που οι τιμές του νερού για τους απλούς ανθρώπους ανεβαίνουν κατακόρυφα για τα γήπεδα ποδοσφαίρου και του γκολφ, για τους κήπους των ξενοδοχείων και τις πισίνες τους μειώνονται.

Η απάντηση μας

Μπορεί ο Συναγερμός και οι βουλευτές του να λαϊκίζουν χρησιμοποιώντας τις αυξήσεις, ποντάροντας στην αγανάκτηση του κόσμου, όμως κανένας δεν πρέπει να ξεχνά ότι αυτοί είναι οι πρώτοι διδάξαντες. Για μια ολόκληρη δεκαετία έμπηγαν φορολογίες και μείωναν τις παροχές για τους εργαζόμενους, ενώ έδιναν φοροαπαλλαγές και εκατομμύρια λίρες σε επιδοτήσεις στους βιομηχάνους, τους ξενοδόχους και τους τραπεζίτες. Ήταν η κυβέρνηση Κληρίδη κι ο Συναγερμός που πετσόκοψαν την ΑΤΑ αποσυνδέοντας τους φόρους κατανάλωσης από τον τιμάριθμο το 1999. Αυτοί έκαναν τις συμφωνίες για την αφαλάτωση

Προφασίζονται την ένταξη στην ΕΕ για να δικαιολογήσουν τις νεοφιλελεύθερες αντιλαϊκές επιλογές τους. Όμως πουθενά αυτές οι επιλογές δεν γίνονται αποδεκτές από τους Ευρωπαίους εργάτες και τους αγρότες. Παντού σε όλες τις χώρες ένα τεράστιο κίνημα πλημμυρίζει τους δρόμους με σύνθημα «ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός» παλεύοντας ενάντια στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές, ενάντια στην Ευρώπη του πολέμου, του κεφαλαίου και του ρατσισμού.

Αυτή είναι η προοπτική για τους φτωχούς εργάτες και αγρότες. Ο δρόμος της πάλης και της αντίστασης. Οι συντεχνίες πρέπει επιτέλους να κινητοποιηθούν. Γιατί να πληρώσουμε εμείς τα ελλείμματα;

Σταύρος Σιδεράς

Πλυντήρια Νοσοκομείου

Οι εργαζόμενοι κλιμακώνουν τις απεργίες

Οι εργαζόμενοι στα πλυντήρια του Νοσοκομείου και Ψυχιατρείου κατέβηκαν ξανά σε απεργία και πραγματοποίησαν δυναμική εκδήλωση διαμαρτυρίας έξω από την Βουλή ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των πλυντηρίων. Η απόφαση για απεργία πάρτηκε σε Έκτακτη Γενική Συνέλευση που καλέστηκε για να δει πως προχωρούν αφού η Υπουργός Υγείας αγνόησε επιστολή τους από τις 26του Γενάρη με την οποία ζητούσαν επείγουσα συνάντηση μαζί της.

Ο θυμός από την αβεβαιότητα και την ανασφάλεια για το μέλλον τους και τις δουλείες τους ξεχείλισε. Ο Χριστόφιας κατέβηκε και τους συνάντησε για άλλη μια φορά. Αυτή τη φορά όμως τους θύμωσε λέγοντας τους ότι: «*κακώς είστε σε απεργία. Εγώ μίλησα στον πρόεδρο για σας και ελπίζω σας λέω πώς θα ακούσετε καλά νέα*» Όμως οι εργαζόμενοι, στη πλειοψηφία τους γυναίκες δεν έπαιρναν από λόγια και υποσχέσεις Μια εργάτρια θυμωμένη του είπε πως: «*έχει πέντε χρόνια που ζούμε στην αβεβαιότητα θέλουμε μια απάντηση*»

Οι εργαζόμενοι αποφάσισαν να κλιμακώσουν τα μέτρα σ'όλα τα νοσοκομεία αν συνεχίσει αυτή η σιωπηλή στάση της κυβέρνησης και η προσπάθεια της να ιδιωτικοποιήσει τα πλυντήρια. Η δυναμική κινητοποίηση τους ανάγκασε και τον Υπουργό Εργασίας να ορίσει συνάντηση μαζί τους σε μια προσπάθεια να εκτονώσει τον θυμό και την αγανάκτηση τους. Μία εργάτρια χαρακτηριστικά είπε στις κάμερες: «*αν πέσει το δικό μας κάστρο, τότε θα ακολουθήσουν και άλλα τμήματα.*» Αυτή είναι μία πραγματικότητα. Με τις ιδιωτικοποιήσεις η κυβέρνηση προσπαθεί να μετατρέψει τα νοσοκομεία σε κερδοσκοπικές επιχειρήσεις. Είναι μια πολιτική που αφορά και πολλά άλλα τμήματα του κράτους.

Γι' αυτό οι εργαζόμενοι στα πλυντήρια χρειάζονται την συμπαράσταση όλων των εργαζομένων αλλά πρώτα και κύρια των εργαζομένων στα Νοσοκομεία, των νοσηλευτών, των γιατρών και άλλου παραϊατρικού προσωπικού. Οι δικοί τους αγώνες ανάγκασαν την κυβέρνηση να αναδιπλωθεί. Τώρα μπορούν να την αναγκάσουν σε οριστική υποχώρηση και να αποσύρει τις προσφορές που έχει ζητήσει από τους ιδιώτες. Γι αυτό χρειάζεται συνέχιση και κλιμάκωση των απεργιακών τους κινητοποιήσεων.

Ν.Α.

εργατικη δημοκρατια

Παλευουμε για

Σοσιαλισμο μεσα απο την ανεξαρτητη δραση της εργατικης ταξης

Οι εργατες δημιουργουν ολο τον πλουτο μεσα στον καπιταλισμο. Μια νεα κοινωνια απαλλαγμενη απο την εκμεταλλευση, ο σοσιαλισμος μπορει να δημιουργηθει μονο οταν οι εργατες παρουν συλλογικα στα χερια τους τον ελεγχο ολου του κοινωνικου πλουτου και προγραμματισουν την παραγωγη και τη διανομη συμφωνα με τις ανθρωπινες αναγκες.

Επανασταση και οχι ρεφορμισμο

Ο καπιταλισμος δεν παιρνει διορθωσεις. Πρεπει να ανατραπει με την εργατικη δραση. Δεν υπαρχει κοινοβουλευτικος δρομος προς μια τετοια αλλαγη. Το κοινοβουλιο, ο στρατος, η αστυνομια, η δικαιοσυνη, ολο το αστικο κρατος λειτουργει για να προστατευει το συμφερον της αρχουσας ταξης. Η εργατικη ταξη θα χρειαστει το δικο της κρατος, στηριγμενο στην αμεση δημοκρατια, στα συμβουλια αντιπροσωπων απ' τους χωρους δουλειας και στην εργατικη πολιτοφυλακη.

Διεθνισμο και οχι «σοσιαλισμο σε μια μονο χωρα» ή «σοσιαλισμο με εθνικα χρωματα»

Η εμπειρια της Ρωσιας αποδεικνυει οτι ακομα και μια νικηφορα εργατικη σοσιαλιστικη επανασταση οπως ο Οκτωβρης του 1917 δεν μπορει να επιβιωσει σε απομονωση. Τα καθεστωτα της ΕΣΣΔ μετα την επικρατηση του σταλινισμου, της Κινας και των αλλων ανατολικων χωρων ειναι κρατικοι καπιταλισμοι οπου η εκμεταλλευση και η καταπιεση της εργατικης ταξης δεν διαφερει απο τη Δυση. Γι' αυτο, υποστηριζουμε τις εργατικες εξεγερσεις εναντια στη γραφειοκρατικη αρχουσα ταξη αυτων των χωρων.

Υποστηριζουμε ολα τα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα που αντιστεκονται στην ιμπεριαλιστικη καταπιεση. Η δυναμη που θα τσακισει τελειωτικα τον ιμπεριαλισμο ειναι η ενοτητα της εργατικης ταξης σε διεθνη κλιμακα απο την Νεα Υορκη ως τη Σεουλ και απο το Λονδινο ως το Σαο Παολο.

Αντιπαλευουμε καθε μορφη σοβινισμου, ρατσισμου ή σεξιστικων διακρισεων που απειλει να διασπασει τους εργατες.

Απεναντι στην αντιτουρκικη πολεμοκαπηλεια της «δικης μας» αρχουσας ταξης υποστηριζουμε το συνθημα Ελληνες και Τουρκοι εργατες ενωμενοι.

Ειμαστε αντιθετοι στην καταπιεση των τουρκοκυπριων, τον οικονομικο, πολιτικο, και πολιτιστικο αποκλεισμο που τους επιβαλλει η δικης μας αρχουσα ταξη και υποστηριζουμε το δικαιωμα τους στην αυτοδιαθεση.

Επαναστατικο Κομμα της εργατικης πρωτοποριας

Η εργατικη ταξη μπορει να απολευθερωσει τον εαυτο της και ολους τους καταπιεσμενους μεσα απο τη δικη της δραση. Για να κερδηθουν ολα τα κομμάτια της ταξης σε αυτη την παλη ειναι απαραιτητο να οργανωθουν τα πιο ξεκαθαρα και μαχητικα τμηματα σε ενα επαναστατικο εργατικο κομμα. Ενα τετοιο κομμα μπορει να πειθει τους εργατες για την επαναστατικη προοπτικη παρεμβαινοντας στους μαζικους αγωνες. Ειμαστε αντιθετοι σε καθε αντιληψη υποκαταστασης της ταξης, απ' οπου και αν προερχεται.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

"Οι γενναίοι της Σαμοθράκης"

Επιστρατευμένοι της «σαγιονάρας»

«Οι γενναίοι της Σαμοθράκης» **είναι η δεύτερη ελληνική ταινία που έχει μετατραπεί σε εισπρακτική επιτυχία, μετά την *«Πολίτικη Κουζίνα»* — και οι δύο ταινίες κυκλοφόρησαν στους κινηματογράφους της Αθήνας τον περασμένο Νοέμβρη. Οι αίθουσες γεμίζουν ασφυκτικά και τα γέλια δεν σταματούν απ' την αρχή ως το τέλος. Την υποδοχή που της επιφύλαξε το κοινό δεν της την επιφύλαξαν όμως και οι κριτικοί που τη χαρακτήρισαν πρόχειρη και ρηχή. Όσο κι αν ισχύουν οι χαρακτηρισμοί, δεν αρκούν για να αγνοήσουμε αυτή την ταινία.**

Είναι η πρώτη φορά που κάποιος καταπιάνεται κινηματογραφικά με την επιστράτευση του 1974. Για πολλούς είναι «ευαίσθητο» θέμα, όμως ο Τσαρούχας της αφιερώνει το είδος που της αξίζει, μια κωμωδία. Τον Ιούλη του '74 η χούντα του Ιωαννίδη, πνέοντας τα λοίσθια, οργανώνει ένα πραξικόπημα για την ανατροπή της κυβέρνησης Μακαρίου. Ήθελε να επιβάλει ένα καθεστώς καρμπόν και να καταλάβει εξ' ολοκλήρου το νησί, μετατρέποντάς το σε ελληνικό «παράρτημα». Μ' αυτό τον τρόπο ήθελε να πάρει και μια παράταση ζωής, πετυχαίνοντας μια "ένδοξη" νίκη. Όμως οι Τούρκοι πρόλαβαν και εισέβαλαν αποκόπτοντας το βόρειο τμήμα της Κύπρου. Η χουντική κυβέρνηση παρέλυσε μη έχοντας ουσιαστικό σχέδιο να αντιμετωπίσει τις εξελίξεις. Κήρυξε επιστράτευση η οποία όμως κατέληξε να ονομαστεί «επιστράτευση της σαγιονάρας».

Αυτή την αίσθηση «της σαγιονάρας» αποδίδει η ταινία, με τους φαντάρους να παρουσιάζονται αξύριστοι, με μακριά μαλλιά, να στέκονται απείθαρχοι στους ανώτερούς τους και να διαλύουν κάθε τάξη μέσα στο στρατό και στο κράτος, που λίγες βδομάδες μετά θα κατέρρεε. Η ταινία παρακολουθεί ένα τάγμα «ανεπιθύμητων» που είναι ήδη φαντάροι και στέλνονται από τη Θεσσαλονίκη με το... πλοίο της γραμμής στην Κύπρο για να πολεμήσουν. Τελικά φτάνουν μέχρι τη Σαμοθράκη όπου μένουν ξεχασμένοι και προχωράνε αμέσως στη δική τους Μεταπολίτευση.

Μια σειρά περιστατικά δείχνουν την ολοκληρωτική απαξίωση του στρατού, των εθνικών συμβόλων, της πειθαρχίας, του πατριωτισμού εκείνης της περιόδου. Οι φαντάροι μη έχοντας καμιά διάθεση να πολεμήσουν για τη χούντα, προτιμάνε να περνάνε την ώρα τους κλέβοντας καρπούζια, στήνοντας ραδιοφωνικό σταθμό, φλερτάροντας και κάνοντας φάρσες. Την Κύπρο την ξεχάνει μέχρι και ο διοικητής, αλλά και οι αρχές του νησιού που σιγά σιγά ξεκρεμάνε το φοίνικα της Χούντας και κρεμάνε φωτογραφίες του Καραμανλή.

Σίγουρα η ταινία δεν έχει την ποικιλία του *«Λούφα και Παραλλαγή»* με το οποίο πολλοί τη συγκρίνουν. Αλλά είναι μια ευχάριστη γελοιοποίηση του στρατού και μια ματιά στα γεγονότα που έριξαν οριστικά τη Χούντα, 30 χρόνια μετά το Πολυτεχνείο.

Νίκος Λούντος
αναδημοσίευση από την «Εργατική Αλληλεγγύη»

Σημ.: Η ταινία θα παίζεται στον κινηματογράφο *Πάνθεον 22 675787*

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Συνεδριάζει στα γραφεια της Ε.Δ. στη Λευκωσία ωρα 8:00μμ

11/2: Ποιός φταίει για την εξάπλωση των ναρκωτικών

18/2: Ρατσισμός και ισλαμοφοβία - η απαγόρευση της μαντήλας

25/ 2: Ολυμπισμός:μύθοι και πραγματικότητες

3/3: Κτίζουμε την παγκόσμια αντιπολεμική διαδήλωση στις 20 του Μάρτη.

Επισκεφθείτε τη σελίδα της Εργατικής Δημοκρατίας στο Ιντερνετ:

www.workersdemocracy.net

Εκεί θα βρείτε πληροφορίες για τις δραστηριότητες της οργάνωσης καθώς επίσηςκαι συνδέσεις με τις αδελφές οργανώσεις της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης

Εργατικη Δημοκρατια
Μηνιαια σοσιαλιστικη εργατικη εφημεριδα
της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»
Γραφεια: οδος Αρχιεπ. Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 27280, Λευκωσια
Τηλ. 22 - 349959 Fax. 22-349770
e-mail: wd@workersdemocracy.net
Υπευθυνος για το νομο: Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £7 - Εξωτερικου £12

ΟΝΟΜΑ _______________________

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ____________________

Τ.Κ. 27280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Καπιταλισμος

Ο μεγαλύτερος έμποράς ναρκωτικών

Το ζήτημα της «καταπολέμησης των ναρκωτικών» προβλήθηκε έντονα προεκλογικά από τον πρόεδρο Παπαδόπουλο. Είναι αλήθεια ότι η αστυνομία καταβάλει κάθε προσπάθεια και κυνηγά ακούραστα κάθε χρήστη χασίς, δίνει στην δημοσιότητα το όνομα του και του προσάπτει κατηγορίες ενώ την ίδια στιγμή ο Υπουργός Δικαιοσύνης παραδίδει τα όπλα όσο αφορά τους εμπόρους ναρκωτικών .

Το ζήτημα όμως δεν είναι αστυνομικό, ούτε και ζήτημα ηθικολογικής διαπαιδαγώγησης από το σχολείο, από την οικογένεια ή την εκκλησία, άποψη που προβάλλεται μέσα από τη σχετική αρθρογραφία στις εφημερίδες..

Σύμφωνα με την Υπουργόν Υγείας έχει κατακόρυφα αυξηθεί η χρήση χασίς ανάμεσα στους μαθητές και σύμφωνα με στοιχεία της αστυνομίας οι επτά στις δέκα κλοπές περιπτερούχων, που ομολογουμένως έχουν αυξηθεί τον τελευταίο χρόνο, διαπράττονται από χρήστες ναρκωτικών.

Η απειλή της σύλληψης και της διαπόμπευσης δεν μπορούν να λειτουργήσουν αποτρεπτικά για τους νεολαίους που καταφεύγουν στην μαριχουάνα. Οι αιτίες που τους σπρώχνουν προς αυτή την κατεύθυνση είναι πολύ δυνατές και πιεστικές που η χρήση ναρκωτικών φαντάζει σαν η μόνη δυνατή διέξοδος.

Αυτές οι αιτίες βρίσκονται μέσα στην ίδια την κοινωνία που ζούμε

Πριν μερικά χρόνια οι αναλύσεις στο Τύπο, σχετικά με τα ναρκωτικά, αναφέρονταν σε φαινόμενα μιμητισμού και σαν ένα αρνητικό επακόλουθο του τουρισμού. Τώρα όμως κανείς δεν τολμά να βγάλει προς τα έξω τέτοιους είδους απόψεις γιατί η πραγματικότητα βγάζει μάτι. Η πλειοψηφία είναι άνεργοι, από διαλυμένες οικογένειες, νεαροί που εγκατέλειψαν το σχολείο.

Σχολική αποτυχία

Σύμφωνα με τη διεθνή έρευνα PIRLS του 2003 ο αλφαβητισμός των κύπριων μαθητών βρίσκεται κάτω από τον διεθνή μέσο όρο. Κάτω από του κύπριους μαθητές βρίσκονται οι μαθητές άλλων εννέα κυρίως υποανάπτυκτων χωρών. Η σχολική αποτυχία στα πιο φτωχά προάστια, δηλαδή οι μαθητές που δεν καταφέρνουν να περάσουν στην επόμενη τάξη καθώς και το όλο και αυξανόμενο ποσοστό μαθητών που εγκαταλείπουν το σχολείο τελειώνοντας το Γυμνάσιο ή αυτοί που δεν καταφέρνουν να πάρουν απολυτήριο Λυκείου είναι από τις πιο σοβαρές αιτίες που οδηγούν την νεολαία στην ηττοπάθεια και απόγνωση στη ζωή τους.

Σύμφωνα με έκθεση του Υπουργείου για το 2002 περισσότεροι από τους μισούς μαθητές που παραπέμφθηκαν στους ψυχολόγους ήταν άτομα που είχαν να αντιμετωπίσουν την σχολική αποτυχία.

Η πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης που συνεχίζεται και σήμερα, έχει ρημάξει τα σχολεία. Το ενιαίο λύκειο σημαίνει ακόμη πιο μεγάλη πίεση και εντατικοποίηση της δουλειάς στο σπίτι δηλ. μεγαλύτερο άγχος για τους μαθητές και μεγαλύτερο οικονομικό βάρος για τους γονείς λόγω αυξημένης ανάγκης ιδιαίτερων μαθημάτων.

Σίγουρα τον τελευταίο χρόνο η οικονομική κατάσταση των χαμηλότερων κοινωνικών στρωμάτων έχει σημαντικά χειροτερέψει λόγω των αυξήσεων βασικών καταναλωτικών αγαθών, των καυσίμων, των απολύσεων, συνθήκες που πολλαπλασιάζουν τα προβλήματα μέσα στις οικογένειες.

Για πάρα πολλούς νεολαίους ο κόσμος γύρω τους κατάρρευσε και μαζί όλες οι αξίες που στηρίζουν αυτή την κοινωνία.. Όταν θέλεις τη δόση σου κανένα «ου μη κλέψεις» δεν μπορεί να σε αποτρέψει να κλέψεις τον περιπτερά της γειτονιάς η να ξαφρίσεις μια ανήμπορη γριά, όταν η απελπισία σε ζώνει λόγω του συνδρόμου της στέρησης, κανένα «τίμα τον πατέρα και την μητέρα σου» δεν θα σε αποτρέψει για να κτυπήσεις τους γονείς σου για να σου δώσουν λεφτά. Τέτοιους είδους περιστατικά έχουμε δει τον τελευταίο καιρό στην τηλεόραση και το Τύπο.

Εξάρτηση;

Πρέπει να είμαστε καθαροί ότι δεν είναι η ίδια η ουσία από μόνη της, δηλαδή η μαριχουάνα, που οδηγά στον εθισμό και ίσως στη συνέχεια στην χρήση πιο επικίνδυνων ουσιών.

Είναι οι ίδιες οι κοινωνικές πιέσεις που σπρώχνουν ένα χρήστη να καταφεύγει συστηματικά στο κάπνισμα χασίς και να αποζητά όλο και πιο παραισθησιογόνες ουσίες, όπως ηρωίνη κλπ στην προσπάθεια να «πετάξει» πάνω από τα αδιέξοδα του. Εκατομμύρια νεολαίοι σ'ολο τον κόσμο καπνίζουν για την ευχαρίστηση τους ή για να ξεφύγουν από την εξαντλητική ρουτίνα της ζωής χωρίς να καταλήγουν σε «ναρκομανείς.»

Το 30% των νέων στη Δερύνεια, που σύμφωνα με στοιχεία του Φιλελεύθερου, έχουν «εμπλακεί με τα ναρκωτικά» δεν σημαίνει ότι αυτόματα αυτό το 30% έχουν γίνει εξαρτημένο» άτομο.

Είναι λάθος να παρουσιάζεται ότι όλες οι ναρκωτικές ουσίες είναι οι ίδιες. Είναι επιστημονικά αποδεδειγμένο ότι το αλκοόλ και το τσιγάρο είναι πολύ περισσότερο εθιστικά και επικίνδυνα από το χασίς. Ούτε και το ίδιο το χασίς σαν ουσία μπορεί να προκαλέσει θάνατο, αφού μια θανατηφόρα δόση είναι σαράντα φορές μεγαλύτερη από μια συνηθισμένη δόση, ενώ όσο αφορά το αλκοόλ μόλις 10 φορές μεγαλύτερη.

Εκείνο που σκοτώνει είναι το νοθευμένο με διάφορες ουσίες χασίς που προμηθεύουν οι έμποροι ναρκωτικών τα θύματα τους.

Η διάκριση ανάμεσα σε «σκληρά» και «μαλακά» ναρκωτικά είναι επιβεβλημένη. Διαφορετικά στέλλεται το λανθασμένο μήνυμα ότι είτε μαριχουάνα καπνίσει κάποιος είτε ηρωίνη κτυπήσει ή LSD πάρει, διατρέχει τους ίδιους κινδύνους. Κάτι που εκθέτει σε σοβαρούς κινδύνους αυτούς που θέλουν να δοκιμάσουν τα ναρκωτικά.

Επίσης η αποποινικοποίηση της χρήσης της μαριχουάνας πρέπει να είναι ένας από τους στόχους της αριστεράς. Εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον πλανήτη παίρνουν διάφορες ουσίες, κάνουν χρήση αλκοόλ για τους ίδιους ακριβώς λόγους που οδηγούν κάποιους άλλους στα ναρκωτικά, αλλά κανείς δεν σκέφτηκε ποτέ να τα απαγορεύσει ή να απαγορεύσει τις διαφημίσεις αλκοολούχων ποτών.

Αντίσταση

Το φυτό, η κάνναβη, υπάρχει εδώ και χιλιάδες χρόνια στη φύση και έπαιζε σημαντικό ρόλο στην επιβίωση του ανθρώπου. Μόλις τα τελευταία εβδομήντα χρόνια τέθηκε υπό διωγμό γιατί οι φαρμακοβιομηχανίες άρχισαν την μαζική παραγωγή χημικών προϊόντων με τις ίδιες ιδιότητες της κάνναβης.

Στην Κύπρο επί Αγγλοκρατίας έγιναν πολλοί διωγμοί για να ξεριζωθούν από τα σπίτια των Κύπριων τα φυτά κάνναβης που βρίσκονταν από αιώνες σε κάθε κήπο σχεδόν και χρησιμοποιείτο σαν παυσίπονο, ενάντια στην αϋπνία, σαν ηρεμιστικό κλπ.

Αυτό που οδηγεί την νεολαία στα ναρκωτικά είναι το ίδιο το σύστημα που σκοτώνει τη δημιουργικότητα, την ενεργητικότητα και τα όνειρα της, για αυτό, όπως όλοι διαπιστώνουν, αυξάνεται όλο και περισσότερο ο αριθμός των ανθρώπων που καταφεύγουν σ'αυτά όσο και να αυξάνεται το κυνηγητό και οι συλλήψεις της αστυνομίας.

Δεν ξέρουμε τι εννοούσε ο πρόεδρος Παπαδόπουλος με τις προεκλογικές του υποσχέσεις αλλά η αριστερά θα πρέπει να ζητήσει άμεσα από την κυβέρνηση την δωρεάν χορηγία των ναρκωτικών ουσιών που έχουν ανάγκη τα «εξαρτημένα άτομα» ώστε να γλιτώσουν από την εκμετάλλευση και τον εκβιασμό των εμπόρων ναρκωτικών, αλλά και να τα αποτρέψουν από μεγαλύτερα εγκλήματα στα οποία οδηγούνται από το «σύνδρομο της στέρησης».

Αμεση πρέπει να είναι και η δημιουργία των κατάλληλων ιατρικών κέντρων στήριξης και βοήθειας για όσα άτομα αποφασίσουν ότι θέλουν να απεξαρτητοποιηθούν από τα ναρκωτικά.

Τα πιο πάνω είναι σημαντικά αλλά απευθύνονται στην αντιμετώπιση των συμπτωμάτων της χρήσης των ναρκωτικών και όχι στην καταπολέμηση των συνθηκών που γεννούν την ανάγκη των ανθρώπων για αυτά.

Η αλήθεια είναι ότι καμμιά κυβέρνηση του οποιουδήποτε «Παπαδόπουλου» δεν μπορεί να κάνει τίποτα για να κτυπήσει το κακό στη ρίζα του.

Αντίθετα πιστά ανταποκρινόμενοι κάθε φορά στις ανάγκες της οικονομίας της αγοράς, όπως τώρα με το πρόσχημα της «εναρμόνισης με το κοινοτικό κεκτημένο» ανοίγουν για μια μικρή μειοψηφία διάπλατα το δρόμο του φιλελευθερισμού που σημαίνει μεγαλύτερες ευκαιρίες ενώ για την πλειοψηφία των απλών ανθρώπων στενεύουν όλο και περισσότερο τα περιθώρια για μια «ανθρώπινη» ζωή και σπρώχνουν ένα μεγάλο κομμάτι στην απόγνωση.

Η μόνη πραγματική διέξοδος είναι η πάλη ενάντια σε όλα αυτά τα συγκεκριμένα μέτρα που κτυπούν το βιοτικό μας επίπεδο και καταστρέφουν τη ζωή μας έχοντας πάντα σα τελικό στόχο την ανατροπή αυτού του συστήματος.

Μυριάνθη Λοΐζου

εργατική δημοκρατία

ΕΛΛΑΔΑ

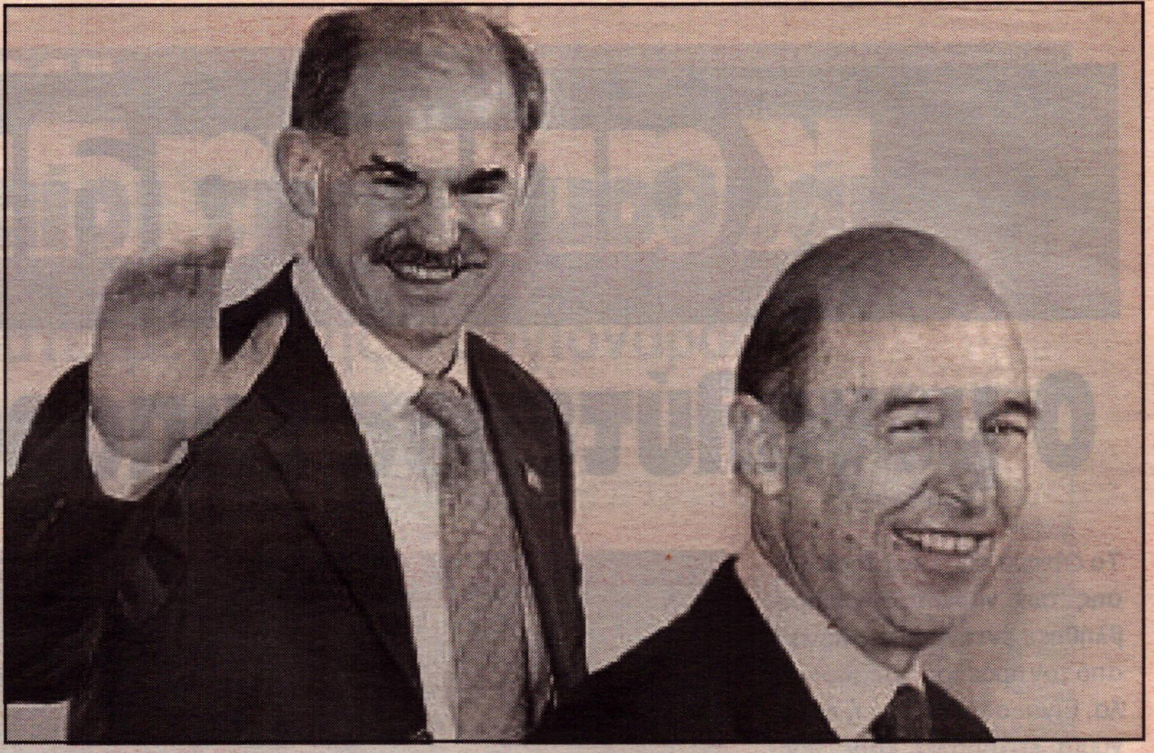

Ως "πέρασμα των κομματικών εξουσιών στη βάση" προσπαθεί να παρουσιάσει το ΠΑΣΟΚ την εκλογή του Γιώργου Παπανδρέου στη θέση του προέδρου. Τί πιο δημοκρατικό και καινοτόμο, λένε, από την εκλογή του προέδρου κατευθείαν από τη βάση με δημοψήφισμα, στις χιλιάδες κάλπες που θα στηθούν σε δήμους, καφενεία και άλλους δημόσιους χώρους;

Από το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα, στη μεγάλη νεο-δημοκρατική παράταξη του Γιωργάκη

Και όμως, αυτά δεν είναι πραγματική δημοκρατία. Οχι μόνο γιατί στο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ που θα προηγηθεί για να εγκρίνει την αλλαγή καταστατικού, οι 4.500 σύνεδροι θα κληθούν να εγκρίνουν δια βοής τον μοναδικό υποψήφιο αλλα και επειδη θα έχουν προηγηθεί μόλις τρεις ομιλίες, του Σημίτη, του Παπανδρέου και του Χρυσοχοΐδη.

Το πρόβλημα είναι πολύ βαθύτερο. Ο Γ. Παπανδρέου θέλει με αυτές τις διαδικασίες να δημιουργήσει την εντύπωση στη βάση του ΠΑΣΟΚ ότι οι μέρες που ο Σημίτης αγνοούσε επιδεικτικά τις επιθυμίες της, έχουν περάσει ανεπιστρεπτί. Ξέρει πολύ καλά ότι η εργατική βάση του ΠΑΣΟΚ έχει παλέψει την πολιτική του Σημίτη απ' τα αριστερά όλα αυτά τα χρόνια και γι' αυτό δίνει αόριστες υποσχέσεις ότι μετά τις 8 Φλεβάρη, "όλα θ' αλλάξουν". Χρειάζεται αυτόν τον κόσμο για να δώσει τη μάχη των εκλογών με ελπίδες επιτυχίας. Αλλά η πολιτική του είναι δεξιά, δεν έχει καμιά σχέση με όλα αυτά που ζητάνε με τους αγώνες τους οι εργαζόμενοι. Οι διαδικασίες για την εκλογή του έχουν σαν στόχο να μην επιτρέψουν να πάρουν οργανωμένο χαρακτήρα μέσα στο ΠΑΣΟΚ η ριζοσπαστικοποίηση και η αμφισβήτηση των πολιτικών επιλογών της ηγεσίας του.

Αυτό είναι ένα χαρακτηριστικό που διακρίνει όλα τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα. Χωρίς την οργανωμένη σχέση με τμήματα της εργατικής τάξης, δεν μπορούν να διεκδικήσουν τη θέση ενός κόμματος που μπορεί να κυβερνήσει. Αυτή είναι η διαφορά τους από τα παραδοσιακά κόμματα της άρχουσας τάξης. Ομως, οι σοσιαλδημοκρατικές ηγεσίες επειδή διαχειρίζονται αυτό το σύστημα, έρχονται σε σύγκρουση με τη βάση τους, προσπαθούν να απαλλαγούν από την πίεσή της. Για τον Σημίτη και τους εκσυγχρονιστές του οι οργανώσεις του ΠΑΣΟΚ ήταν "καφενεία" όπου διάφοροι αναζητούσαν "κοινωνική συναναστροφή" και ρουσφέτια.

Τέτοιοι περιφρονητικοί χαρακτηρισμοί έκφραζαν την αλλεργία που νιώθουν οι "εκσυγχρονιστές" απέναντι στις ελπίδες και τα αιτήματα της βάσης του ΠΑΣΟΚ. Οι εργαζόμενοι που στήριξαν και μαζικοποίησαν το κόμμα αυτό στη δεκαετία του '70, πίστευαν ότι η ανάδειξή του στην κυβέρνηση θα φέρει και την αλλαγή της κοινωνίας. Αντί γι' αυτό, είδαν τις "δικές τους" κυβερνήσεις να υποκλίνονται στις επιθυμίες των καπιταλιστών και να εξαπολύουν επιθέσεις ενάντια στην εργατική τάξη.

Ανταρσίες

Ολη η τελευταία εικοσαετία είναι γεμάτη με τις ανταρσίες αυτού του κόσμου. Από το 1983 ακόμα όταν η κυβέρνηση του Α. Παπανδρέου προσπάθησε να απαγορεύσει τις απεργίες στις επιχειρήσεις Κοινής Ωφέλειας με το περίφημο "άρθρο 4". Οι εργάτες του Σκαραμαγκά υποχρέωσαν με μια εξάμηνη κατάληψη την κυβέρνηση να κρατικοποιήσει τα ναυπηγεία που ήθελε να κλείσει ο εφοπλιστής Νιάρχος. Οταν η κυβέρνηση πάγωσε στο τέλος του 1985 τους μισθούς -με υπουργό Οικονομίας τον Σημίτη- η εργατική οργή ήταν τόσο ισχυρή που η ΠΑΣΚΕ διασπάστηκε. Οι ανταρσίες από εργατικά κομάτια οργανωμένα στο ΠΑΣΟΚ συεχίστηκαν με μεγαλύτερη ένταση στη δεκαετία του '90.

Οι εργάτες της ΕΑΣ επέβαλαν στην νεοκλεγμένη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 1993 να επαναφέρει τα μπλε λεωφορεία στο δημόσιο, ακυρώνοντας την ιδιωτικοποίηση του Μητσοτάκη. Η οχταετία του Σημίτη είναι γεμάτη από θυελλώδεις ανταρσίες. Από τους εργάτες του Σκαραμαγκά το '95 που ξεσηκώθηκαν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, μέχρι τους εργαζόμενους στις συγκοινωνίες και την Ολυμπιακή το 1998, τη μεγάλη απεργία της Ιονικής την ίδια χρονιά ενάντια στο ξεπούλημα της τράπεζας στον Κωστόπουλο της Πίστεως, αλλά και τις μεγάλα συλλαλητήρια ενάντια στην παράδοση του Οτσαλάν και στους νατοϊκούς βομβαρδισμούς της Γιουγκοσλαβίας το 1999. Για να φτάσουμε πρόσφατα στις πανεργατικές απεργίες ενάντια στο ασφαλιστικό "πακέτο" του Σημίτη και του Γιαννίτση, στα γιγάντια συλλαλητήρια ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ και το απεργιακό κύμα του φθινοπώρου που πέρασε.

Μέσα απ' αυτές τις μάχες ο Σημίτης μετατράπηκε από "ισχυρό χαρτί" σε περιττό βάρος που πρέπει να ξεφορτωθεί το ΠΑΣΟΚ αν θέλει να ελπίζει σε νίκη στις εκλογές. Γιατί η πολιτική του έχει γίνει μισητή στο κόσμο του ΠΑΣΟΚ, που απαιτεί σε τεράστια ποσοστά, όπως δείχνουν οι δημοσκοπήσεις, συνολική αλλαγή πολιτικής. Αλλαγή πολιτικής για αυτό τον κόσμο σημαίνει όχι στον πόλεμο και στις διευκολύνσεις στον Μπους, όχι στις ιδιωτικοποιήσεις και τις περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες, αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις, δηλαδή μια πολιτική που θα έρχεται σε σύγκρουση με όλα τα συμφέροντα που εξυπηρετεί η κυβέρνηση.

Σήμερα, ο Γ. Παπανδρέου παρουζιάζεται ως ο πολιτικός που είναι υπέρ της ειρήνης με την Τουρκία και της μείωσης των εξοπλισμών, που έχει κοινωνικές ευαισθησίες, που υπερασπίζεται τα δικαιώματα των μειονοτήτων. Με δυσκολία αναφέρει τον Σημίτη στις προεκλογικές του εμφανίσεις, γνωρίζει πολύ καλά ότι η πολιτική του Σημίτη είναι μισητή στον κόσμο της βάσης του ΠΑΣΟΚ. Και όποτε το κάνει, δεν ξεχνάει να αναφέρει και τον Ανδρέα Παπανδρέου. Είναι σαν να λέει δηλαδή, ότι μ' αυτόν επικεφαλής το ΠΑΣΟΚ θα επιστρέψει στο δρόμο από τον οποίο το έβγαλε ο Σημίτης και οι "εκσυγχρονιστές" του.

Η πορεία του στο ΠΑΣΟΚ αλλά και το πρόγραμμα που προβάλει σήμερα στην προεκλογική του εκστρατεία, κάθε άλλο παρα επιβεβαιώνουν αυτήν την εικόνα.. Ο Παπανδρέου στάθηκε από την πρώτη στιγμή στο πλευρό του Σημίτη, όταν ο τελευταίος διακήρυτε ότι θα βάλει τέρμα στις "λαϊκίστικες παροχές" της "χαμένης δεκαετίας" του '80 και έβαζε μπροστά να εφαρμόσει την πολιτική της πλήρους υποταγής στην αγορά. Αυτή την πολιτική εφάρμοσε από όποιο πόστο κι αν πέρασε στην κυβέρνηση.

Ειρηνοποιός;Είναι ακόμη πρόκληση να παρουσιάζεται σαν ο πολιτικός της ειρήνης. Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι διαδήλωναν το Φλεβάρη και τον Μάρτη ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ. Τόσο γενικευμένη ήταν η αντίθεση και η οργή ενάντια σ' αυτόν τον πόλεμο, που ο Λαλιώτης ως γραμματέας τότε του ΠΑΣΟΚ αναγκάστηκε να κάνει την περίφημη δήλωση με την οποία καλούσε τα μέλη του ΠΑΣΟΚ να πάρουν μέρος στα αντιπολεμικά συλλαλητήρια.

Που ήταν, όμως, ο Παπανδρέου εκείνες τις μέρες; Περιόδευε σαν προεδρεύων υπουργός Εξωτερικών της Ε.Ε. τις πρωτεύουσες της Μ. Ανατολής επαναλαμβάνοντας τα τελεσίγραφα του Μπους και τις ψευτιές της αμερικάνικης προπαγάνδας ενώ έσφιγγε χαμογελαστός το χέρι του Κόλιν Πάουελ μπροστά στις κάμερες. Είναι κοροϊδία να μας υπόσχεται μείωση εξοπλισμών ο πολιτικός που είναι υπέρ της αποστολής στρατιωτικού τμήματος στο Ιράκ για να βοηθήσει την "ανοικοδόμηση" της χώρας, δηλαδή την αμερικάνικη κατοχή.

Για χρόνια τώρα εργαζόμενοι και νεολαία δίνουν σκληρούς αγώνες ενάντια στην πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, των περικοπών στις κοινωνικές δαπάνες, για να προστατέψουν ότι έχει μείνει όρθιο στη δημόσια παιδεία και υγεία. Και όμως, ο Γ. Παπανδρέου θέλει να ανοίξει ακόμα περισσότερο την πόρτα στην καταστροφική μανία της αγοράς. Αυτό σημαίνουν οι δηλώσεις του υπέρ των "μη-κρατικών" δηλαδή των ιδιωτικών πανεπιστημίων ή η πρότασή του ότι το φάρμακο για ανεργία των νέων είναι η ανασφάλιστη εργασία! Ολα αυτά δεν είναι επιστροφή στις καλές μέρες της "μεγάλης δημοκρατικής παράταξης" είναι αντιγραφή της νεοφιλελεύθερης πολιτικής του Μπλερ και του "νέου" Εργατικού Κόμματος της Βρετανίας.

Ενα μεγάλο κομμάτι της βάσης του ΠΑΣΟΚ έλπιζε, δίνοντας τους αγώνες του όλο το προηγούμενο διάστημα, ότι αν φύγει ο Σημίτης θα ανοίξει ο δρόμος για να πάρει στα χέρια του το ίδιο του το κόμμα και να το στρέψει προς τ' αριστερά. Η εκλογή του Γ. Παπανδρέου είναι η επιβεβαίωση ότι αυτός ο δρόμος είναι κλειστός. Ο Παπανδρέου προσπαθεί να κρύψει πίσω από τις αναφορές για "νέο ξεκίνημα" τη συνέχιση της πολιτικής του πολέμου και της αγοράς. Είναι αυταπάτη να νομίζει κανείς ότι με τον Παπανδρέου το ΠΑΣΟΚ θα "επιστρέψει στις ρίζες" του.

Ο δρόμος για να βρουν τη πραγματική τους προοπτική αυτοί οι αγώνες, είναι αυτός που δείχνει το κίνημα του Σιάτλ και της Γένοβας, το αντιπολεμικό κίνημα. Είναι το δυνάμωμα της νέας αριστεράς, που έχει σαν σημαία της τον αντικαπιταλισμό, την πάλη για την ανατροπή αυτού του συστήματος.